

Čejkovický zpravodaj

3 | 2025

Vážení spoluobčané, přichází podzim. Období chladnějšího počasí, ranních mlh, kdy se příroda připravuje na zimní spánek. Babí léto už máme za sebou a můžeme se těšit na barevný podzim. V jedné lidové písni je krásně popsáno podzimní období. Zpívá se v ní o malovaném ořechu: „A kdože ho maloval, maloval ho malér ze samého neba a ten mu dal barev, kolej bylo třeba“. Příroda bude čarovat a malovat. Je to náročné, ale taky nádherné období, které má svoje kouzlo a je jen zapotřebí jej najít a udělat si to pěkně.

Ať je počasí nebo roční období jakékoliv, život obce se nezastavil a běží svým tempem dál. Nevím, jestli občané dokážou sledovat vše, co se v Čejkovicích děje, co se kde staví nebo opravuje. Teď ve druhé polovině roku máme několik velkých investičních akcí a několik pěkných sportovních a společenských událostí. Je toho hodně, co se musí uhlídat a za pochodu doladit. Provádíme souběžně tři velké stavby, a tak o kontrolní dny není nouze. Pořád je co řešit. Pojdme si o nich ve stručnosti říci.

Fotovoltaika na obecních budovách – na radnici, Orlovně, technických službách a čistírně odpadních vod jsou nainstalovány nové fotovoltaické elektrárny v realizační hodnotě téměř 2,5 mil Kč.

Rekonstrukce tělovýchovného pavilonu, a hlavně rekonstrukce bazénu. Toto dílo bude v celkové hodnotě přesahující 34 mil. Kč. V této ceně se skrývá kompletní výměna elektrorozvodů, obnova světél v tělocvičnách a vlastně v celém pavilonu, instalace nové vzduchotechniky do tělocvičen i bazénu. Co se týče bazénu a příslušenství, tam nezůstal kámen na kameni. Všechny vyzděné příčky byly vybourány, starý betonový bazén a jeho technologie byly zdemolovány a vyvezeny na skládku. Nový bazén bude nerezový, nové šatny budou koncipovány zcela jinak než doposud, budou prostorné a moderní.

Fotbalové kabiny – tady budujeme takzvaně na zelené louce, stavba vzniká nad hřištěm, aby se využila výhoda svažitého terénu, kdy ve svahu pod kabinami bude postavena tribuna pro diváky, která bude spojit hřiště s kabinami. Tato stavba představuje investici přesahující 20 mil. Kč. Jelikož se jedná o stavbu z modulárních kontejnerů, až se „vyhrabeme“ ze země, bude stavba rychle pokračovat a můžeme se těšit, že tribuna i modulární buňky budou dodány do konce října. Pak přijde na řadu montáž ocelové konstrukce střechy a kabiny se mohou začít používat. Střecha bude podle projektu „zelená“, znamená to, že bude osázena rostlinami, které budou jímat a zadržovat dešťovou vodu. Osázení proběhne na jaro 2026.

Dokončena byla výměna bobrových tašek na věži zámku. Byla provedena rekonstrukce střechy na mateřské školce, kde začalo zatékat. Byla dokončena rekonstrukce vozovky v ulici U Boží muky. U hřbitova vzniklo nové prozatímní parkoviště. Byly vytěženy sedimenty ze suchých poldrů v Zelníčkách a vyčištěny odvodní příkopy na Cigánově, U základní školy vyrostl nový přístřešek pro žáky, kteří jezdí do školy na kole. Byla vyměněna vodoměrná šachta základní školy. A teď co máme ještě v plánu – řešíme rekonstrukci

chodníků kolem kostela, připravujeme rekonstrukci WC na Orlovně, chtěli bychom realizovat instalaci vřadotechniky na Orlovně. Zabýváme se přípravou projektu opravy autobusové zastávky u Kovárny, projektujeme stavbu cyklostezky z Čekovic na Čejč a Mutěnice, která by měla vést přes Špidláký na novou cyklostezku Čejč – Mutěnice.

Před hody jsme pořídili nový zametací vůz, který již prošoupal první kartáče. V zimě bude sloužit na odmetání sněhu a sypání chodníků. Do technického parku obce hodláme doplnit malý užitkový nákladák, který nahradí dosluhující malotraktor Yukon.

Hodně nás trápí v tomto období nekázeň vlastníků

vinohradů a jejich plašící děla, která bouchají v době, kdy všichni potřebují spát, i špačci. Přes den si nikdo bouchání nevšimne, protože to zanikne v denním ruchu. V noci, při všeobecném klidu a příhodných povětrnostních podmínkách to bývá nesnesitelné. Prosím všechny vinohradníky, kteří používají děla, aby respektovali vyhlášku a v čase minimálně od 20. hodiny večerní do 6. hodiny ranní děla vypínali. V poslední době se to celkem daří, až na malé výjimky.

A teď jen ve zkratce. Žehnutí hasičského auta proběhlo k všeobecné spokojenosti, hlavně děti si to užily. Čekovice byly poctěny návštěvou biskupa monsignora Zdeňka Wasserbauera, který sloužil děkovnou mší svatou. Proběhl benefiční koncert „Srdece na dlaní“, jehož výtěžek byl věnován na podporu onkologicky nemocných dětí. Škoda jen, že velmi pěkný a hodnotný koncert nenavštívilo více Čekovjáků. Snad příště.

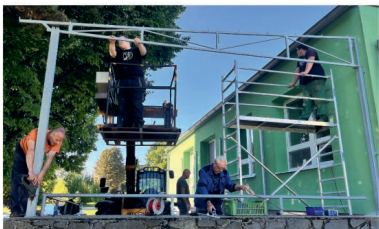
Chtěl bych Vás pozvat na připravované podzimní kulturní a sportovní akce – Sousedský aldamaš dne 12.10.2025, což bude soutěž týmů, které budou vařit, a nakonec i nabízet guláš, boršč a zelaňčku. Vše bude pro Vás na ochutnání. Sportovci se mohou těšit na tradiční Běh čekovickými vinohrady, je to závod pro všechny věkové kategorie a nejenom pro trénované sportovce. Závod se uskuteční 18.10.2025. Na konci listopadu, 30.11.2025, proběhnou již tradiční Adventní trhy. Taky Vás chci pozvat v předvánočním čase na koncert Lenky Filipové, který se uskuteční dne 1.12.2025. No pak už jenom 21.12.2025 Zpívání u vánočního stromku a pro mladé Štěpánská zábava, samozřejmě na Štěpána. Vážení a milí spoluobčané, přeji Vám do nadcházejících podzimních dnů hodně sluníčka, dobré nálady a pozitivní energii. Ať se Vám vše daří a neopouští Vás dobrá nálada.

**S podzimním pozdravem
Váš starosta Pavel Novotný**

- Na ulici Okružní probíhala oprava kanalizace, která si vyžádala rozsáhlejší zásah do místní komunikace.
- Kanalizaci bylo nutné opravit také na zámeckém nádvoří. O tuto práci se postaraly naše technické služby, které zároveň provedly opravy dešťových svodů u hlavního vchodu do zámku.
- V červenci jsme opravovali střešní krytinu na zámku ze strany zámecké zahrady.
- Hosté, kteří přijeli na rodinné oslavy či kulturní akce konané na Orlovně, často upozorňovali, že budova není označena. Nyní už se může pochlubit pěkným označením – stejně jako budova radnice.
- Stejně jako v předchozích letech jsme i letos navázali polní cesty a cyklostezky v okolí Čejkovic.
- Čejkovice hledají vánoční strom. Pokud máte zájem darovat, piště na e-mail ou@cejkovice.cz.

BĚH ČEJKOVICKÝMI VINOHRADY

SPORTOVNĚ CHARITATIVNÍ AKCE

SOBOTA 18.10.2025
V 10:00 HODIN

ATLETICKÉ HŘIŠTĚ ČEJKOVICE

Online registrace, nebo do 9:00 na místě.
Tratě od 300 m pro nejmenší,
až do 4,3 km dle věkové kategorie.
Také kategorie štafety dvojic.

REGISTRACE ZDARMA!
VÝTĚŽEK Z AKCE POPUTUJE NA POMOC
TEREZY VAJBAROVÉ Z VRBICE.

STOLNÍ KALENDÁŘE 2026

Obec Čejkovice připravila stolní kalendáře na rok 2026. Tentokrát nebudou distribuovány do každé domácnosti, ale pouze pro vážné zájemce. Jejich počet je omezený a vydávány budou na obecním úřadě v předem stanoveném listopadovém termínu. O možnosti vyzvednutí Vás budeme včas informovat na sociálních sítích a veřejným rozhlasem.

ŽÁDOSTI O DOTACE Z ROZPOČTU OBCE NA ROK 2026

Obecní úřad Čejkovice upozorňuje spolky, sdružení, kluby a pořadatele akcí v roce 2026, aby podali do konce října 2025 své žádosti o dotace z rozpočtu obce na rok 2026. Důrazně upozorňujeme žadatele o vyplnění konkrétního účelu, na který budou požadovat finanční prostředky z rozpočtu obce.

Pozdějším žádostem nebude vyhověno. Zároveň je žádá o předložení vyúčtování spolu s doklady za rok 2025 dle smluv do 30.11.2025.

Formuláře jsou ke stažení na webových stránkách obce na adrese:

<http://www.cejkovice.cz/obecni-urad/formulare/>

RECEPT Z VAŠÍ KUCHYNĚ

CUKETOVÁ HOŘČICE

SUROVINY

- 1000g cukety
- 5 stroužků česneku
- 1 – 2 feferonky
- 80g třtinového cukru
- 20g mořské soli
- bílý pepř (čerstvě mletý)
- 100ml olivového oleje
- 70 ml vinného octa
- 200g dijonské hořčice

POSTUP

Cuketu oloupeme, podélně překrojíme a lžící vydlabeme jádérka. Pokud máte cuketu malou a mladou, tato činnost odpadá. Poté nakrájíme na drobné kostky. Přemístíme do vhodného kastrolu.

Česnek a feferonku zbavenou semen rovněž překrájíme nadrobno a přidáme k cuketě. Přidáme i zbytek surovin, promícháme a na silnějším plameni přivedeme k bodu varu. Poté intenzitu plamene snížíme na minimum, přiklopíme poklicí a za občasného promíchávání dusíme přibližně hodinu.

Po uplynulé době dušení horkou směs pomixujeme ponorným mixérem. Vzniklou hořčici naplníme do sklenic se šroubovacími uzávěry a pevně uzavřeme.

Sterilizujeme při teplotě 90°C cca 15 minut.

Vítáme vás u okénka Mladých pro Čejkovice. Na následujících řádcích vás chceme stručně informovat o tom, co se v Čejkovicích děje a o naší činnosti nejen v rámci obecní rady a zastupitelstva.

Pokud si čtete toto okénko pravidelně, jistě si pamatujete, které investiční akce aktuálně v Čejkovicích probíhají. Nějakou dobu probíhají práce na instalaci FVE elektráren na střechy obecních budov. Práce se pomalu blíží ke konci a brzy dojde k zapojení panelů. Největší efekt ve spotřebě bude pravděpodobně patrný na ČOV, která spotřebovává elektrickou energii neustále. Další práce probíhají v ZŠ a u fotbalového hřiště. V ZŠ probíhá rekonstrukce elektroinstalace, vzduchotechniky v tělovýchovném pavilonu a rekonstrukce bazénu. U fotbalového hřiště vyrosté nové zázemí pro fotbalový klub, včetně tribuny. Tyto investice se pohybují v řádech desítek milionů korun a věříme, že budou dlouho sloužit a dělat parádu.

Na přelomu roku je plánována instalace vzduchotechniky do Orlovny a rekonstrukce toalet. Vzhledem k tomu, že Orlovna je hojně využívána na činnost spolků i na pořádání rodinných oslav, bude tato změna určitě ku prospěchu všech občanů. Na radě jsme požádali, aby se v rámci rekonstrukce toalet myslelo i na ty nejmenší a pořídil se na toalety i přebalovací pult.

Na zářijovém jednání zastupitelstva proběhlo schvalování podnětů na pořízení změny územního plánu. Celkem bylo podáno 45 podnětů. Zastupitelstvo se k nim vyjádřilo. Všechny

schválené podněty budou dále posouzeny příslušnými úřady. U několika z nich vyslovil krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, požadavek na vyhodnocení vlivů předmětného návrhu na životní prostředí (tzv. „SEA vyhodnocení“).

Během stejného zasedání jsme otevřeli otázku Participativního rozpočtu. Participativní rozpočet je nástroj, kterým se z rozpočtu obce vyčlení částka na projekty navržené a vybrané přímo občany dané obce. Obyvatelé obce se tímto způsobem mohou přímo zapojit do rozhodování a rozhodnout, na co bude použita část veřejných financí. Tento záměr ale nenašel u ostatních zastupitelů podporu a nebyl přijat.

Pro více informací sledujte náš FB Mladí pro Čejkovice, kde pravidelně přidáváme příspěvky o tom, co se děje. A nezapomeňte se podívat do příštího vydání Čejkovického zpravodaje, kde opět najdete naše Okénko.

Autor: Pavel Gal

25. VÝROČÍ MS RÉVOKAZ

Mužský sbor Révokaz letos oslavil na kulturní akci Žna našich předků své 25. výročí.

Děkujeme za všechny krásné písničky a přejeme, ať vám to zpívá ještě dlouhá léta. Víňko ať chutná a zapálení nikdy nevyhasne!

Velké poděkování patří panu Jaroslavu Novákovi, zakladateli a dlouholetému vedoucímu sboru, díky němuž se Révokaz dočkal tohoto významného jubilea.

ZVEME VÁS DO OBCENÍ KNIHOVNY!

JIŽNÍ AMERIKA

Čtyřměsíční putování napříč Jižní Amerikou, přes hranice šesti jihoamerických států (Argentina, Brazílie, Chile, Bolívie, Paraguay a Peru) spojené s návštěvou „adoptivní dcery“ (Adopce na dálku) v Paraguaii. Navštívíme nezapomenutelná místa jako vodopády Iguazu, jezero Titicaca, Salar de Uyuni, Machu Picchu a další.

O své zážitky z cest se podělí s návštěvníky besedy s promítáním Petr Nazarov, cestovatel a fotograf.

JIŽNÍ AMERIKA

Zveme Vás do Obecní knihovny!
Přednáška Petra Nazarova; čtyřměsíční putování napříč Jižní Amerikou.

NEDĚLE 9.11.2025 V 15:00 OBCENÍ KNIHOVNA V ČEJKOVICÍCH
VSTUPNÉ DOBROVOLNĚ!

ZAVÁDKA NA HANÁCKÉM SLOVÁCKU

Výstava představí tento obřadní tanec, který se do dnešní doby dochoval a uvádí při slavnostech hořou pouze v 19ti obcích Hanáckého Slovácka. Výstava obsahuje fotografie a zajímavosti, přehledně ukazuje rozdíly, specifika a znaky zavádky z jednotlivých obcí, kde se tanec dochoval.

Výstavu, zapůjčenou z Moravského zemského muzea v Brně, si můžete prohlédnout v Obecní knihovně v Čejkovcích každou středu a čtvrtek od 14 do 19 hodin, a to od 5.listopadu do 18.prosince 2025. Součástí výstavy fotek bude promítán krátký dokument o tanci zavádka.

Srdečně zveme krojovanou chasu, stárky a všechny milovníky folkloru a hořou.

Zavádka byla v roce 2022 zapsána na Seznam nemateriálních statků Jihomoravského kraje a v roce 2023 i na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky.

Autor: Marie Ritterová

Zveme Vás
na cestovatelskou přednášku

JANY A VLADIMÍRA POULÍKOVÝCH

ALBÁNIE

tak trochu jiná Evropa

Vydejte se s námi na měsíční putování do země, která hrdě brání své tradice a jen těžko se zbavuje své špatné pověsti. Do země plné kontrastů, jejíž vládcí v ní během mnoha staletí zanechali své stopy. Do země chaosu, ve které platí síla vyřetěného slova a smlouva je uzavřena pouhým podáním ruky. Poznejte Albánce jako národ na svou vlast nesmírně hrdý, jako národ přátelský, temperamentní a pohostinný. A pokud vás pozvou k sobě domů? Už dávny zvyk jim velí, že jako host budete pod jejich ochranou. Protože jak sami Albánci praví: "Můj dům patří Bohu, potom mému hostu a pak teprve mně."

(NE) 19.10.2025
v 15 hod.

OBCENÍ KNIHOVNA
ČEJKOVICE

skip

Vstupné dobrovolné

Projekt „PŘIJĎTE MEZI KNIHY“ podpořil: skip

VELKÁ MORAVA

skip

ZAVÁDKA NA HANÁCKÉM SLOVÁCKU

Obecní knihovna Čejkovice
5.11. - 18.12.2025 St/Čt 14:00 - 19:00
VSTUP VOLNÝ!

Srdečně zveme krojovanou chasu, stárky a všechny milovníky folkloru a hořou na tuto výstavu fotografií a zajímavostí o tomto tanci.

Z ČEJKOVIC NĚKOLIKA VĚTAMI

- V létě proběhla řada dětských táborů. Vedení obce je navštívilo a předalo dětem i vedoucím dárkové balíčky – jako poděkování a zároveň i motivaci.
- Skvělého úspěchu dosáhl náš rodák Ladislav Sedláček, který na Mistrovství Evropy U23 překonal na druhý pokus latku ve výšce 530 cm. Tento výkon mu zajistil umístění mezi deseti nejlepšími! Za vzornou reprezentaci obce Čejkovice v oblasti sportu mu pan starosta předal čestné uznání a obec mu zároveň udělila i finanční odměnu jako výraz poděkování.
- Letošní hlavní funkcionáře hodů jsme oslovili s nápadem, aby namluvili pozvánku na stavění hodové máje do obecního rozhlasu. A hádejte co? Kluci se toho chopili s chutí a se svým typickým humorem!
- Na děti z přípravných a prvňáčků čekala 1. září taška se školními potřebami od obce. Jako již tradičně je osobně rozdali pan starosta a paní místostarostka.
- Rádi bychom upozornili na přerostlé keře a rostliny, které zasahují z předzahrádek na bezbariérové chodníky v naší obci. Prosíme, postarejte se o jejich včasný ořez či úpravu. Máme nový zmetací stroj, který bude v zimě zajišťovat i odklízení sněhu, a neradi bychom, aby došlo k jeho poškození o trčící porost.
- V prvním čísle letošního zpravodaje jsme připomínali pravidla pro svoz tříděného odpadu. Bohužel se ukazuje,

že nejsou vždy dodržována – před domy se objevuje odpad všeho druhu a pytle bývají vykládány na ulici i poté, co svozové vozidlo již projelo. Zkusme se nad tím zamyslet a dodržujeme pravidla, která platí pro všechny.

- U odpadů ještě zůstaneme. Naše obec se i letos zapojila do soutěže obcí a měst Jihomoravského kraje „My třídíme nejlépe“. Stejně jako v loňském roce jsme obsadili krásné 3. místo v kategorii obcí s 2 001 až 10 000 obyvateli. Děkujeme všem, kteří poctivě třídí a dodržují pravidla nakládání s odpady.

Autor: Tomáš Martinec

SOUSEDSKÝ ALDAMÁŠ

VAŘÍME KOTLÍKOVÉ GULÁŠE A POLÉVKY

NEDELE 12. ŘÍJNA 2025 OD 12:00
ČEJKOVICE – ZÁMECKÁ ZAHRADA

SRDČAŘ DĚDINY 2025 PRO OBYVATELE ČEJKOVIC
PRVNÍ PORCE ZDARMA!

PRO NÁVŠTĚVNÍKY
PORCE ZA 70 Kč

PIVO-LIMO

AVDĚLÍME NA PŘÍRODU
JEDNODUCHÉ A NADĚJE BUDE ZAJIŠTĚNO
ALE DOPORUČUJEME PŘÍLEŽNOSTI
MISKA A PŘÍROBY - Z TĚCH BUDE GULÁŠ
A POLÉVKA CHUTNAT JESTĚ LÉPE!

VÍCE INFORMACÍ
WWW.CEJKOVICE.CZ

ČEJKOVICE 100 LET
1925-2025
ČEJKOVICE 100 LET
1925-2025
ČEJKOVICE 100 LET
1925-2025

SRPŠ při ZŠ TGM Čejkovice

Drakiáda

26.10.2025

v 15:00 na fotbalovém hřišti

- odměny pro všechny účastníky
- soutěž o nejhezčího ručně vyrobeného draka
- občerstvení zajištěno

Lenka Filipová

www.lenkafilipova.cz

PONDĚLÍ 1.12.2025 - 18:00

KD ZEMĚDĚLSKÉ A.S. ČEJKOVICE

VÍCE INFORMACÍ NA WWW.CEJKOVICE.CZ

OD 7. 8. 2025 PŘEDPRODEJ VSTUPENEK I NA OÚ ČEJKOVICE - PLATBA V HOTOVOSTI

Předprodej
v síti

KUP VSTUPENKY NEBO
ZDARMA Vstupenky

Divadelní spolek Moruša

z Morkůvek

uvádí

9. listopadu 2025 v neděli v 16:00 hodin
v Orlovně v Čejkovicích

veselou pohádku Jiřího Miškovského

Kuba a tři čerti

Vhodné i pro nejmenší děti

Doba představení 60 minut bez přestávek

Vstupné dobrovolné

Srdce na dlani

Už potřetí jsme se v Čejkovicích spojili, abychom pomohli Nadačnímu fondu dětské onkologie Krtek.

Agentura Martin Production spolu s řadou skvělých sponzorů uspořádala další ročník benefičního koncertu Srdce na dlani, který se tradičně konal na zámeckém nádvoří.

Vstupné činilo symbolických 200 Kč a celá částka putovala do sbírky pro Krtka. O hudební program se postarala řada známých tváří – své hlasy a energii nám darovali například Marcela Březinová, Martin France, Světlana Nálepková, Jiří Zonyga, Lucie Černíková, Sámer Issa, Maja Rose, Jan Vytásek a Dušan Klik. Celým večerem s energií a úsměvem provázel úžasný moderátor Aleš Strnad, který publikum bavil od začátku až do konce.

Atmosféra byla nádherná, zaznělo mnoho oblíbených písní a návštěvníci si odnesli spoustu krásných zážitků. I když se nepodařilo překonat loňskou vybranou částku, není to prohra – každá koruna má smysl a pomáhá. Letos dorazilo o něco méně lidí, možná kvůli předpovědi počasí či souběhu s jinými akcemi. Pořadatelé však byli připraveni – pro jistotu postavili velký stan, který nakonec nebyl zapotřebí, protože déšť se nám vyhnul.

Už teď vás zveme na další ročník, který se uskuteční v pátek 28. srpna 2026. Přijďte podpořit dobrou věc, užít si konec léta a zatancovat si na skvělé písničky!

O Nadačním fondu dětské onkologie Krtek

Nadační fond dětské onkologie Krtek (NFDO Krtek) založil v listopadu 1999 prof. MUDr. Jaroslav Štěrba, Ph.D., přednosta Kliniky dětské onkologie Fakultní nemocnice Brno. Fond podporuje děti s onkologickým onemocněním během léčby i po ní.

NFDO Krtek:

- pomáhá udržovat vysoký standard péče,
- usnadňuje léčbu a pomáhá vyrovnat se s jejími následky,
- podporuje rozvoj moderní personalizované medicíny,
- financuje specializovanou diagnostiku a léčbu, která není plně hrazena ze zdravotního pojištění,
- organizuje rekondiční a resocializační pobyty,
- poskytuje bezplatné ubytování v areálu nemocnice, sociální, psychologické a právní poradenství i domácí péči.

Díky vám všem za podporu – každý váš příspěvek mění dětem život k lepšímu.

Autor: Tomáš Martinec a www.krtek-nf.cz

Bleší trh

Po několika letech jsme se v kulturní komisi rozhodli obnovit tradici Blešího trhu.

Letos se konal v parku u mateřské školy. I když nás trochu mrzí menší počet přihlášených prodejců, akci hodnotíme jako velmi vydařenou.

Velkou radost nám udělaly děti, které využily příležitosti a samy se pustily do prodeje – chtěly si tak vydělat na drobnosti, například na opravu střechy svého bunkru. Zaujala nás i kreativita jednoho mladého prodejce, který pro návštěvníky připravoval výborné nealkoholické mojito jen za 25 Kč.

V nabídce se objevilo zboží nejrůznějšího druhu – nádoby, oblečení, knihy, výtvarné předměty, hračky, jízdní kola, červená knihovna i zajímavé sběratelské kousky.

Proč se přistě přihlásit jako prodejce?

- Přivýdělek a úspora místa – věci, které už doma nepotřebujete, můžete proměnit v peníze a zároveň si udělat pořádek.
- Druhá šance pro věci – staré předměty nemusí skončit v odpadu, ale najdou si nového majitele, který je ocení. Je to ekologičtější a udržitelnější.
- Atmosféra a kontakty – bleší trhy jsou společenskou událostí, kde můžete potkat zajímavé lidi, získat nové zkušenosti a třeba i objevit něco cenného či originálního.

Do budoucna zvažujeme, zda Bleší trh nespojit s některou z dalších kulturních akcí, které pořádáme. Možná také vyzkoušíme jarní termín – právě v tomto období probíhají ve většině domácností velké úklidy, což by mohlo být ideální pro pořádání této akce.

O všem Vás budeme včas informovat a už teď se těšíme na co největší počet prodejců všech věkových kategorií.

Autor: Tomáš Martinec

Kulturní komise Čejkovice vás zve na přednášku Mgr. Pavla Gabzdyla:

MĚSÍC

Kinosál obce Čejkovice
pátek 14.11.2025 v 17h
vstupné: 100Kč

Kdy vznikl?
Čím je tak výjimečný?
Co jsou ty tmavé fleky?
Kolik lidí po něm chodilo?
Proč vidíme pouze přední stranu?
Na tyto i vaše otázky vám rád odpoví milovník Měsíce, pracovník brněnské hvězdárny, Mgr. Pavel Gabzdyl.

Žehnání hasičského vozu

Na začátku září jsme společně přivítali do provozu a slavnostně požehnali nový hasičský vůz.

Tento automobil v celkové hodnotě 9 712 859 Kč se podařilo pořídit především díky dotaci z IROPu prostřednictvím Integrovaného záchranného systému ve výši 4 750 000 Kč. Velké poděkování patří MAS Jižní Slovácko, zejména paní Ing. Petře Křivánkové, která administrovala celou dotaci – bez její pomoci bychom letos možná nový vůz ještě nepožehnali. Poděkování patří i zhotoviteli přestavby, firmě Kobit Slatiňany.

Slavnost začala v sobotu 6. září v 15:00 hodin před hasičskou zbrojnicí. Pan starosta přivítal všechny hosty, včetně představitelů Hasičského záchranného sboru, zástupců okolních obcí a sborů dobrovolných hasičů. Poděkoval našim místním dobrovolným hasičům a popřál jim, aby nový vůz dlouhá léta spolehlivě sloužil při jejich nelehké práci. Ať přináší

jistotu nám všem – že v Čejkovicích máme statečné a dobře vybavené hasiče, na které se můžeme spolehnout.

Následně se ujal slova pan farář Kopeček, který požádal Boha o ochranu a požehnání pro hasiče, jejich práci i samotné vozidlo. Pro naše hasiče byla tato chvíle nejen slavnostním okamžikem, ale také povzbuzením a ujištěním, že jejich služba má hlubší smysl.

Po tomto aktu odstartoval bohatý doprovodný program, zaměřený především na děti. O zábavu se postaral „Wikiho svět“ s populárními Mimoni. Velký úspěch mělo i stanoviště s malováním na obličej zdarma. Nechyběla ani Policie ČR, která přivezla ukázkový vůz a část svého vybavení. Člen Českého červeného kříže zase předváděl základy první pomoci. Pro návštěvníky byly připraveny také drobné dárky – reflexní pásky a brožury k 135. výročí místního hasičského sboru.

Zvídaví hosté mohli nahlédnout i do sálu Orlovny, kde byly vystaveny ručně malované plakáty na hasičské akce z minulých let, dobové fotografie poskytnuté našimi hasiči a také výtvary dětí z mateřské školy. Nejstarší ručně malovaný plakát pocházel z roku 1976. Autorem plakátů byl mimo jiné i František Hradil, který jich vytvořil celou řadu. Každý plakát je originál a zachoval se díky Karlu Hlineckému a později paní Marii Ritterové.

Po celou dobu akce se rozlévalo víno, které darovali vinaři ze spolku Čtvrtečníků – za jejich štědrost jim patří velký dík.

Pomalou, ale jistě se blíží 140. výročí založení hasičského sboru v Čejkovicích. Ještě si na něj chvíli počkáme, ale už teď se těšíme, jaký kulturní

program si pro nás hasiči připraví. A protože se – jak jste se dočetli v minulém čísle Zpravodaje – obnovil Klub mladých hasičů, věříme, že brzy uvidíme v akci i nejmladší členy našich hasičů.

Autor: Tomáš Martinec

První podzimní měsíc září nám přinesl svým počátkem nejen krásné počasí, na které jsme se v druhé polovině léta příjemně naladili, ale také odstartoval nový školní rok.

I když je nutno podotknout, že jsme do poslední chvíle netušili, zda se nám skutečně 1.9. 2025 podaří i v naší MŠ provoz zahájit a děti přivítat. Z důvodu dlouhodobého špatného stavu střešních krytin na budově školky došlo na námi léta očekávanou opravu. K našemu překvapení nastoupila stavební firma až v posledním srpnovém týdnu, který se kryje s týdnem přípravným. Při prvních započatých opravách se ovšem ukázalo, že stav střešky vyžaduje složitější zásah s delším časovým horizontem, než byl původní předpoklad. Proto byla v řešení i varianta s odsunem zahájení nového školního roku, aby byla zajištěna bezpečnost dětí, které MŠ navštěvují. Což při plných opravách se stavebním náčiním a odpadem v areálu školky nebylo možné. Obzvláště u nově nastupujících dětí, které prostory školky a školní zahrady ještě neznají a neorientují se zde. Díky ochotě vyjít vstříc stavební firmy, která realizaci oprav prováděla, jsme stihli nejen 1. září školku otevřít, ale i s menšími omezeními v přístupových prostorách školní zahrady i zrealizovat již tradiční každoročně se opakující Den otevřených dveří pro nově přichozí děti, který v letošním roce připadl na pátek 29.8.2025.

Tento den je jakýmsi slavnostním počátkem adaptačního procesu, kterým docházka do MŠ začíná. Letos poprvé mu předcházela adaptační program probíhající v měsíci červnu předchozího

školního roku, kdy měly děti přijaté k docházce možnost se seznámit s prostorami školky i školní zahrady. A rodiče měli jedinečnou příležitost prodiskutovat s paní ředitelkou veškeré otázky týkající se nástupu jejich ratolesti do MŠ. Zpětně lze konstatovat, že tato akce se setkala u rodičů i dětí s pozitivním ohlasem. A po prvních dnech v novém školním roce můžeme i my zhodnotit její úspěšnost, neboť většina nově přijatých dětí, které adaptační program navštěvovaly, se ve školce docela rychle zorientovala, přestože bez slziček jsme se neobešli. Ale to je přirozený počátek nástupu do MŠ, i když pro rodiče srdceryvný.

Do nového školního roku jsme vstoupili s novinkou – v průběhu prázdnin se udála jedna velká změna týkající se školní zahrady MŠ. Po letech byl odstraněn živý tunel se smyslovým chodníkem, který byl v posledních letech zanedbán a stal se pro děti spíše nebezpečným než edukativním prvkem. Původní myšlenka byla výborná – přírodní stinný kout, který měl zejména v teplých jarních a letních dnech poskytovat dětem stín při jejich hrách v přírodním areálu a současně pomocí smyslů poznávat základní přírodniny. Udržování takového prvku je nutno provádět pravidelně, což se nedělo a tunel se proměnil v nebezpečný kout, který ohrožoval děti při hrách (trčící větve a pruty). Všechno zlé je pro něco dobré – po srovnání tunelu se zemí se více otevřel prostor školní zahrady, který v tuto chvíli skýtá nejen větší přehlednost, ale také rozsáhlejší plochu k více prostorovým hrám všem dětem.

První školní týden jsme se již poněkolkáté zúčastnili akce Dopravní hřiště pořádané pod

záštitou místní ZŠ. Pro školku bylo vyčleněno jenom několik míst, takže nebyla možnost účasti všech dětí, ale jenom těch starších či zdatnějších na orientaci v prostoru. Akce celkově je postavena svým programem spíše pro děti předškolního a školního věku (5–6+), takže pro mladší děti v MŠ byla příliš náročná a nevyhovující. Vedení MŠ se bude snažit do budoucna nalézt odpovídající alternativu určenou právě pro všechny děti bez omezení.

V loňském školním roce jsme započali v naší MŠ projekt Školky v pohybu, na který letos navazujeme. První školní týden nám přinesl oznámení, že se protáhne prováděná rekonstrukce tělocvičny ZŠ, kterou máme pro tyto účely jeden den v týdnu k dispozici. Tím se situace komplikuje a projekt nemůžeme plně realizovat, pokud nám nebude přát počasí s možností provádět pohybové aktivity ve venkovních prostorách. Budeme doufat, že nadcházející měsíce bude příznivé počasí na naší straně a děti si užijí na maximum zábavy a pohybu na zdravém venkovním vzduchu, než se tělocvična opraví.

Nejbližší větší akce, kterou v brzké době pořádáme je II. ročník podzimního zastaveníčka s názvem Jak

chutná podzim. Loňský ročník se velmi vydařil vč. „objednaného“ slunečného počasí. Termín konání je předběžně stanoven na 8.10.2025, ale s ohledem na počasí bude ještě upřesněn. My už se nyní těšíme na všechny chutné příspěvky rodičů našich dětí, kteří prokáží svůj um v kulinářské oblasti a přijdou se s nimi na tuto akci prezentovat.

A ač se to nyní zdá ještě jako hudba znějící v dáli, ani se nenadějeme a připlují za námi po roce Vánoce. A s nimi naše druhá velká letošní akce s názvem Vánoční tvoření na Orlovně. Těšit se na Váš budeme v sobotu 13.12.2025. Pokud budete mít chuť, udělejte si čas, přijďte v klidu rozjímat, třeba si něco vyrobit a strávit příjemně předvánoční odpoledne se svými blízkými a naladit se na nejkrásnější svátky v roce. Završit to můžeme opět společně – 21.12.2025 zpíváním u obecního vánočního stromu a tím se pomalu, ale jistě posunout k úplnému závěru kalendářního roku 2025. Přejeme všem příjemně strávené nadcházející podzimní měsíce plné slunečních paprsků, barev a pozitivní energie. A na setkání s Vámi se budeme těšit!

Autor: Mgr. Martina Semerádová

Žaluzie Bureš

Petr Bureš, U Potoka 97, Dolní Bojanovice

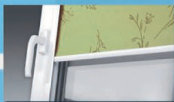

Údržba a servis oken, výměna těsnění

Žaluzie - Rolety - Rolety den a noc - Síť proti hmyzu

Servis žaluzií a sítí proti hmyzu - prodej náhradních dílů

Nabízíme bezplatnou servisní prohlídku oken a žaluzií a měření úniku tepla termokamerou.

www.zaluziebures.cz

tel. 774 68 58 48

SRPŠ PŘI ZŠ TGM ČEJKOVICE – PODPORA DĚTÍ NA PRVNÍM MÍSTĚ

Investujeme do vzdělávání a volnočasových aktivit žáků téměř 140 000 Kč.

Spolek rodičů a přátel školy (SRPŠ) při ZŠ TGM v Čejkovicích úspěšně funguje již řadu let. Díky úzké spolupráci s vedením školy se mu daří naplňovat hlavní poslání – podporu žáků a zajištění co nejlepších podmínek pro jejich vzdělávání i volnočasové aktivity. Členy spolku jsou jak učitelé, tak i rodiče a přátelé školy.

Největší akcí SRPŠ je každoročně školní ples, jehož tradicí je slavnostní polonéza v podání žáků školy. Vedle plesu se spolek podílí také na organizaci dalších oblíbených akcí, jako je Drakiáda či lampionový průvod.

Z prostředků získaných z plesu, dotací a členských příspěvků financuje SRPŠ řadu aktivit a vybavení pro děti – například preventivní programy, pobyty na dopravním hřišti, pomůcky pro chemické a fyzikální pokusy, odměny za reprezentaci školy, výuku s rodilým mluvčím angličtiny a mnoho

dalšího. Jen v letošním školním roce se chystáme investovat bezmála 140 000 Kč.

Rádi bychom proto požádali všechny rodiče o podporu činnosti SRPŠ formou členského příspěvku ve výši 300 Kč. Příspěvek se platí pouze na nejmladšího žáka rodiny navštěvujícího naši školu. Díky tomu má dítě následně nárok na příspěvky a benefity plynoucí z činnosti spolku. V novém školním roce došlo k obměně vedení a členů SRPŠ. Touto cestou chceme srdečně poděkovat všem, kteří svou práci pro spolek ukončili, a zejména dlouholeté předsedkyni paní Valerii Sýkorové.

Na závěr Vás srdečně zveme na školní ples, který se uskuteční 17. ledna 2026. K poslechu i tanci zahraje dechová hudba Bojané, Jankova cimbálová muzika a DJ. Přijďte se pobavit, potkat přátele a zároveň podpořit naši školu i děti.

Autor: Petra Konheřfová, předseda SRPŠ

NOVÝ TANEČNÍ ROK

Ten minulý byl uaaaa. Nové zážitky, nová přátelství, nové radosti. Tanec je víc než jen pohyb do rytmu. Je to skvěle strávený čas, dřina, ale přitom odpočinek. Možnost být úplně v jiném světě, moci se zastavit, vnímat hudbu, své tělo, vyjádřit své pocity.

Je to radost a energie. Děti se při něm nejen skvěle baví, ale zároveň rozvíjejí koordinaci, správné držení těla a rytmické cítění. Taneční kroužek pomáhá dětem získat zdravý vztah k pohybu, posiluje jejich kondici a podporuje tvořivost.

Velkým přínosem je také kolektiv. Společné tréninky učí děti spolupracovat, vzájemně se respektovat a vytvářet nová přátelství. Tanec je navíc ideální způsob, jak odbourat stres a dodat dětem sebevědomí, ať už přímo na lekcí nebo při vystupování před lidmi.

Přihlásit dítě na taneční kroužek znamená dát mu prostor pro radostný pohyb, hudební zážitky a možnost objevit vlastní talent. A kdo ví – možná v sobě Vaše dítě najde celoživotní vášně!

Naše lekce nejsou věkově omezeny, protože každá věková skupina se může od té druhé mnohé naučit, inspirovat, užít si pohyb a čas spolu mladší sourozenec se starším, maminka s dítětem při společné hodině.

Přijít si vyzkoušet první lekcí může kdokoliv.

S sebou pohodlné oblečení, čistou sportovní obuv a pití.

V Čejkovicích trénujeme každé pondělí 14:30 až 15:30 na Orlovně. Budeme se těšit.

Autor: Za celé Taneční studio N.C.O.D. z.s.

Lenka Žůrková, tel: 723 665 935, e-mail:

ncod@seznam.cz, ncod.cz

MÁŠ VOLNOU CHVILKU?
PŘIJĚ SI ZATANČIT

STREET DANCE LENGE

PRO VŠECHNY,
KTERÍ SI OTEVŘÍ UŽITÍ
TANEC, ZÁRAVU, RADOST
ENERGII, PŘÁTELSTVÍ
A NABÍREJÍ NOVE
ZÁŽITKY

ČEJKOVICE
ORLOVNA
PONDĚLÍ
14:30 - 15:30

NCOD.CZ
723 665 935

Začal nám nový školní rok a s ním i pravidelné tréninky atletické školičky. Musíme se přiznat, že tak obrovský zájem o atletiku jsme nečekali, ale velmi nás těší. Při náborové schůzce na konci srpna jsme zcela naplnili kapacitu tréninkové skupiny a další možnost přihlášení předškolních dětí bude zase až na příští školní rok.

Už na třetím tréninku 17. 9. jsme si s dětmi na domácím hřišti vyzkoušeli atmosféru opravdových atletických závodů, kdy ti neúspěšnější byli oceněni medailemi. Na podzim nás čekají ještě tradiční Burčáková šestka v Dolních Bojanovicích, Běh za bořetickým burčákem v Bořeticích a Svatováclavský běh v Břeclavi. Ač tomu názvy některých akcí nenapovídají, jsou na nich vypsaný i běhy pro nejmladší kategorie.

Věříme, že nás čeká podzim plný her, zábavy a objevování kouzla atletiky. Pro všechny bude asi o malinko náročnější skutečnost, že kvůli rekonstrukci není k dispozici školní tělocvična, ale jsme atleti a my to zvládneme, nejsme z cukru.

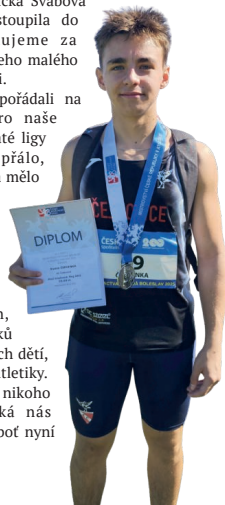
Starším kategoriím začala podzimní atletická sezona v polovině srpna. U nás na stadionu jsme pořádali Mistrovství Jihomoravského kraje v kategorii dorostu, juniorů a dospělých ve vrzích a hodech, v rámci tohoto závodu proběhl také závod Mistrovství Jihomoravského kraje staršího žactva v hodu kladivem. Naši starší žáci tento závod zcela opanovali, zvítězil Ondra Damborský, stříbro získal Radim Červenka, bronz David Vajbar. Celkem jsme získali 7 medailí na domácím hřišti a položili jsme základ do další sezony.

V soutěži družstev naši nejlepší závodníci hostují v početnějších klubech, aby měli šanci postoupit a zúčastnit se dále kvalitních závodů. Ondra Damborský pomohl svými body k vítězství a zisku titulu Mistra Moravy a Slezska družstva starších žáků Blanska, které

rozdřítlo zbylé týmy a suverénně postoupilo do finále ČR. Anička Švábová a Kateřina Slabá pomohly družstvu Břeclavi k zisku bronzové medaile a postupu do finále ČR. Také dorostenci Filip Červenka a Vojtěch Šťavík pomohli k zisku titulu mistr Moravy a Slezska družstvu Břeclavi a k jednoznačnému postupu do finále ČR.

K jedním z vrcholů letošní sezony patřilo Mistrovství ČR starších žáků a zákyň, které se uskutečnilo 20.-21.09. v Mladé Boleslavi. Z našeho malého klubu bylo svými kvalitními výkony vybráno 5 závodníků, kteří se vešli ve své disciplíně mezi 18 nejlepších z celé ČR. Ondřej Damborský, Radim Červenka, David Vajbar v hodu kladivem 4kg, Ondra se vešel také mezi nejlepší v hodu diskem 1kg, Anička Švábová v hodu oštěpem 500g a Markéta Sedláčková, která se nečekané kvalifikovala ještě coby mladší žákyně ve skoku o tyči. Naprostá bomba vybuchla v hodu kladivem, když se všichni naši závodníci probjovali do finálové osmičky. Radim Červenka poslal kladivo do vzdálenosti 55,94m a vybojoval druhé místo!! Radim se celou soutěž zlepšoval, nakonec si zlepšil svůj osobní rekord o neuvěřitelných 7,01m a zaslouženě si na krk pověšil stříbrnou medaili. Tímto umístěním si vybojoval reprezentační dres, kvalifikoval se k mezistátnímu utkání v Maďarsku, kde bude reprezentovat Českou republiku. Ondra Damborský hodil 52,03m a obsadil skvělou, leč nepopulární čtvrtou příčku, následně Ondra přidal v doplňkové disciplíně hod diskem 14. místo výkonem 34,40m. David Vajbar si hodil osobní rekord 47,50m a obsadil také skvělé osmé místo. Markéta Sedláčková ještě jako mladší žákyně absolvovala své první Mistrovství ČR, startovala i přes zranění, skočila v tyči 286cm a obsadila 14. místo. V neděli hodila Anička Švábová oštěpem 33,37m a nepostoupila do finále. Všem moc děkujeme za výbornou reprezentaci našeho malého klubu na republikové úrovni.

Na podzim jsme v září pořádali na domovském stadionu pro naše nejmenší atlety závody Zlaté ligy přípravek. Počasí nám přálo, během dvou dnů závodilo a mělo radost z pohybu více než 110 dětí!! Jsme za to neskutečně rádi a těšíme se na další závody, které pro ně budeme pořádát. Těší nás také velký zájem o atletiku v Čejkovicích, během zářijových tréninků přišlo velké množství nových dětí, které by chtěly chodit do atletiky. Všem jsme vyšli vstříc, nikoho jsme neodmítli, ale čeká nás nepředstavitelná práce, neboť nyní

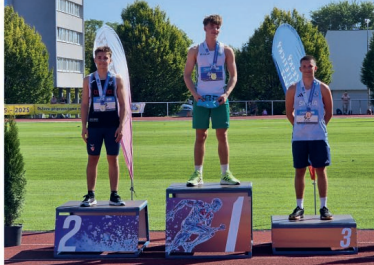
máme v atletice přes 160 dětí!!!! Tímto bychom Vám chtěli poděkovat za přízeň, kterou do nás vkládáte, a budeme se snažit, aby byli všichni spokojeni a užívali si radost z pohybu.

Jako každý rok Vás všechny rádi přivítáme na domácím závodě Běh Čejkovickými vinohrady, který se letos uskuteční v sobotu 18. 10. Budeme běhat v okolí stadionu a budeme vybírat tentokrát na Terezu Vajbarovou z Vrbcice, která má bohužel dětskou mozkovou obrnu a epilepsii, pohybuje se jen na elektrickém invalidním vozíčku. Jedná se tak trochu o naši srdeční záležitost, neboť se jedná o člena naší atletické rodiny, její bratr David za nás závodí a pravidelně chodí na tréninky, letos je Mistrem Moravy a Slezska v hodu kladivem starších žáků. Byli bychom moc rádi, kdybyste ji přišli podpořit během, případně malým finančním darem. Těšíme se na hojnou účast a podporu diváků, kterou zejména ti nejmenší ocení.

Na podzim se zase rozjedeme na horská soustředění, jedna skupina v počtu 21 svěřenců se zúčastní soustředění v Beskydech a druhá skupina cca 10 svěřenců vyrazí nabírat objemy do Jeseníků, abychom se kvalitně připravili na halovou sezonu.

A překvapení na závěr. Z důvodu velkého zájmu o atletický příměstský tábor, který v létě pořádáme, jsme se rozhodli, že uspořádáme tábory dva. Kapacita bude na jeden turnus 24 dětí a snad se nám podaří uspokojit velký zájem o tento tábor. Přejeme Vám příjemné podzimní dny a těšíme se na Vás na našem milovaném "atletáku".

Autor: AC Čejkovice

PETR DAMBORSKÝ – TEČKA V MÉ ATLETICKÉ ČINNOSTI

Mistrovství Evropy do 23 let se koná každé dva roky. Letos se konalo v Norském přístavním městě Bergenu. Pro tyčkaře Ladislava Sedláčka to byl hlavní cíl této sezóny, zúčastnit se tohoto mistrovství.

Kvalifikační limit, který zajistí účast na tomto šampionátu, byl 5,40m. Tedy o 13 cm více než byl jeho osobní rekord. Dne 2. června v Praze na memoriálu Josefa Odložila tento cíl splnil. Obsadil v silné zahraniční konkurenci pěkné třetí místo výkonem 5,40 m. Po tomto splněném limitu se příprava zaměřila k vrcholu sezóny uspět na ME. Deset dnů před odletem do Norska se konalo v Chebu Mistrovství ČR do 22 let, kde Ladík získal stříbrnou medaili za výkon 5,20 m.

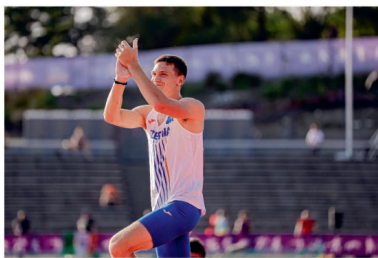
Do Bergenu se kvalifikovalo 37 tyčkařů. Kvalifikace začala 17.7. ve 12 hodin ve dvou skupinách. Limit zaručující účast ve finále byl stanoven 5,50 m. Do finále postupuje prvních dvanáct závodníků z obou skupin nebo všichni, co skočí 5,50 m. Na výšce 5,30 m uspělo dvanáct závodníků včetně

Ladika, a protože další tuto výšku neskočili, kvalifikace skončila.

Finále Mistrovství Evropy se konalo v sobotu 19.7 v 18:10 hodin. Ladá zopakoval výkon z kvalifikace a obsadil ve finále 10. místo. Je to pěkné umístění. Ladík byl v celém startovním poli nejmladší a za dva roky si účast na ME do 23 let může znovu zopakovat a dosáhnout ještě lepšího výsledku.

Úspěšně hostoval v extralize za Pražskou Duklu,

kteřá se i jeho zásluhou stala Mistrm ČR. Mistrovskou sezónu ukončil v Jablonci nad Nisou při Mistrovství ČR mužů a žen, kde ve větrném a deštivém závodě obsadil nepopulární čtvrté místo. Poslední závod sezóny absolvoval v Opavě na náměstí 28. 8. při memoriálu Jiřího Lesáka.

Tento závod v Opavě byla i pro mě tečka v mé

64 leté atletické činnosti. S posledními čtyřmi svěřenci jsme se rozloučili 29.8. na posledním tréninku.

Ladik Sedláček jde do Prahy na vysokou školu a bude trénovat na Dukle se Štěpánem Janáčkem. Věřím, že nám bude ještě dlouho dělat radost.

Kuba Kratochvíl podniká a je připravený sám si s tréninkem poradit. Je několikanásobným mistrem ČR a několikrát reprezentoval ČR. Drží v hodu kladivem všechny rekordy Jihomoravského kraje od žactva po muže. Jeho výkon 63,83 m není určitě poslední.

Matěj Martinec má zaměstnání, které ho baví a má je rád a s tréninkem si jistě poradí. Byl žákovským reprezentantem a mistrem ČR v hodu kladivem. Jeho osobní rekord má hodnotu 53,03 m. Moc by mě těšilo ,kdyby ještě popojel.

Michal Slabý jde do Brna na vysokou školu a bude tam i trénovat. Michal získal v dorostu bronzovou medaili na mistrovství ČR v hodu kladivem. Osobní rekord 48.00 m. Určitě bude brzy začínat padesátkou.

V atletice jsem zažil krásné roky s bezvadnými lidmi.

Přeji čejkovické atletice, ať se daří a vzkvétá. Trenérům hodně trpělivosti a lásky ke královně sportu.

Stojí to za to.

Autor: Petr Damborský

PAN TRENÉR! PROSTĚ PEŤA

Většina z nás/Vás ho zná, působí nenápadně. Ale v Čejkovicích máme jasno: AC Čejkovice = Peťa Damborský. A proč Vám o tom teď tady píšeme?

Peťa se v druhé polovině tohoto roku rozhodl po více než pěti desítkách let neskutečné dřiny, odhodlání, píle, vytrvalosti, nervů, trpělivosti a zejména úspěchů pověsit trenérskou kariéru na hřebík. Ve své skromnosti odmítl jakoukoli společenskou akci, kde bychom mu my, jeho bývalí svěřenci, mohli veřejně poděkovat za všechno, co pro čejkovickou atletiku, a nejen ji, udělal. Proto bychom mu rádi alespoň touto cestou vzdali hold.

Ruku na srdce, prakticky každý druhý rodilý Čejkovják, od nynějších třicátníků až po šedesátníky, možná dokonce i sedmdesátníky, chodil v Čejkovicích do atletiky. Někdo u nás pobyl krátce, někdo se atletice věnoval i desítky let a někteří se jí nevzdali ani po ukončení závodní kariéry. A pro tyto všechny tady byl Peťa, jinak mu

totiž nikdo neřekl. Atletický klub, který spoluzaložil v roce 1961 jeho starší bratr Zdeněk Damborský a jehož moderní historie se píše od roku 1991, byl a zůstává jeho rodinou. Peťa veškerý svůj čas věnoval trénování, hřišti, o které pečoval, a dokonce díky své zručnosti a nápaditosti výrobě tréninkových pomůcek, o kterých si jiní mohli nechat zdát. A to nemluvíme o času stráveném na cestách při soustředěních, závodech a trénování mimo domácí základnu, nebo studiu moderních tréninkových metod. Prostě čejkovické atletice dal bez nadsázky úplně všechno. Jeho obrovskou devizou byla intuice, kdo má na to něčeho dosáhnout, kdo má jaké limity a zároveň věděl, kdo u atletiky vydrží a kdo ne. A přes to všechno se každému svěřenci, ať už jeho možností stačily na regionální úroveň, nebo byl nadějným mezinárodním reprezentantem, věnoval úplně stejně. Každý dostal šanci ukázat, co v něm

Pojďme si tedy připomenout, za co všechno Peťa může.

Náš stadion – hřiště Pod Novosady

Z historie víme, že po založení klubu atleti trénovali na hřišti za sokolovnou a v zimě měli zázemí přímo v její budově, neboť atletika v Čejkovících fungovala zpočátku pod Sokolem. Začátkem sedmdesátých let se atleti přesunuli na nové atletické hřiště Pod Novosady se škvárovou dráhou, které vybudovali sami členové klubu. Hřiště vždy sloužilo i pro potřeby výuky tělesné výchovy základní školy, která byla otevřena v roce 1975. Základní parametry hřiště jsou dodnes stejné – běžecký ovál o délce 300 m, sektory pro skok daleký, skok vysoký, skok do dálky a skok o tyči, dále sektor pro hod oštěpem, vrh koulí a neodmyslitelná vrhačská klec pro hod kladivem a hod diskem. To všechno jsme u nás vždy měli a máme. Hádejte díky komu? A to nemluvíme o tom, že tyto sektory v minulosti byly převážně vyrobeny svépomocí. Hlavní údržba vždy ležela na Peťových bedrech. Samozřejmě se většina členů klubu podílela na pravidelných brigádách. Nezapomenutelné byly jarní brigády, kdy se hrabalo listí spadané z mohutných topolů rostoucích nad hřištěm a čistil se příkrý svah od náletových dřevin. Možná si taky vzpomenete, když najednou byla černá škvára bílá, protože ji pokryly chomáčky bílé vaty padající z již zmíněných topolů. To všechno jsme na našem hřišti zažívali a z tréninků domů jsme mnohdy chodili černí jako kominíci. Postupem času bylo nanejvýš zřejmé, že s rozvojem moderních technologií nemůže náš trénink na škváře být natolik kvalitní, abychom mohli konkurovat závodníkům připravujícím se na hřištích s tartanovým povrchem. Jako první se Peťovi podařilo získat prostředky na tento moderní druh povrchu pro rozběh na skok o tyči, který lze dodnes rozpoznat pod břehem zpevněným betonovými pražci (doskočiště bývalo v místě nynější pergoly). Protože nejvíce trpěli na škváře běžci, kteří rozhodně neměli ideální podmínky pro

přípravu, stále více sílila potřeba vyměnit i u nás na hřišti škváru za tartanový povrch. Klub sám o sobě rozhodně neměl tolik finančních prostředků, aby se sen mohl stát skutečností. A komu myslíte, že se podařilo vše vyběhat a zařídít a získat dost peněz, abychom mohli mít hřiště moderních parametrů u nás v Čejkovících? Zase tu byl Peťa, který tento náročný úkol dotáhl do vítězného konce, a v roce 2011 se mohlo uskutečnit slavnostní otevření našeho nového tartanového hřiště. Peťovi se následně postupně podařilo sehnat dost peněz na novou vrhačskou klec, doskočiště pro skok vysoký, opakovaně pro doskočiště na skok o tyči (proto dnes máme dokonce dvě) a k nim příslušné vybavení nejen v podobě moderních stojanů a mechanismu pro jejich posouvání. Tak bychom mohli pokračovat dále a dále, protože další vybavení, které je potřeba neustále obnovovat (doskočiště pro skok daleký, vrhačská kladiva, koule, disky, oštěpy, skokanské tyče a laťky, běžecké překážky, startovní bloky a další bezpočet tréninkových pomůcek), stojí nemalé množství peněz. V současné době relativně velká členská základna o čtyřech početných tréninkových skupinách je velkým příslibem, ale i závazkem pro čejkovickou atletiku. I proto musíme neustále vybavení hřiště obnovovat a modernizovat. Peťa vždy hospodářil se získanými prostředky obezřetně a s rozmyslem. Díky tomu dnes máme i z ekonomického hlediska pevný základ a můžeme se spolehnout na stabilitu klubu. V nejbližší době můžeme tedy provadět další průběžné lokální opravy opotřebovaného tartanového povrchu, a zejména budeme usilovat o získání prostředků na pořízení nové vrhačské klece, jejíž stožáry dostaly v minulých letech při větřných bouřích dost zabrat a ochranná síť již také neplní bezpečnostní funkci na 100%. A ještě mě napadá jedna poznámka k našemu hřišti. Všimli jste si někdy, jaký že vlastně máme ze hřiště výhled? Sklepní ulička Pod Novosady je doslova ikonická a okolní svahy vinnohradů nezaměnitelné. Popsané panorama ocení nejvíce

asi návštěvníci a závodníci z jiných klubů, kteří k nám přijíždí na závody, soustředění nebo jiné akce. Nejednou jsme z jejich úst slyšeli absolutní nadšení a chválu. A to i proto, že málokteré hřiště ve srovnatelně velké nebo i větší obci se může pyšnit atletickým stánkem se sektory pro všechny technické disciplíny. My už jsme si na tento komfort zvykli, bereme to jako samozřejmost, ale je to prostě paráda.

Mezinárodní vrhačský mítink Memoriál Milana Novotného a Miroslava Malíka

V 90. letech se Peťovi dařilo díky jeho manažerským schopnostem opakovaně dostat do Čejkovic nejlepší české reprezentanty v hodů kladivem, diskem a vrhu koulí, např. Imricha Bugára, Gežu Valenta nebo Miroslava Mence a mnohé další. Mítink, konající se v podzimním čase, v závěru atletické sezony, měl také mezinárodní rozměr, protože k nám díky jeho věhlasu jezdili i zahraniční účastníci. Největším tahákem nejen pro závodníky byly netradiční disciplíny, k nimž patřil především hod/vrh 50kilogramovým kamenem. Jednalo se o valný balvan pravidelného hladkého tvaru, který se siláci pokusili dostat na prsa, ti lepší nad hlavu, jako činku při vzpírání, krátce se s ním rozběhnout, resp. ujit pár kroků vpřed a balvan odhodit. Byla to podivná pro všechny, mnohdy atmosféra strhla i nejednoho z diváků, kteří se pokusili kamenem také hodit. Opět můžeme jen dodat, že o tohle všechno se zasloužil zase Peťa.

Cestování

Na zmíněném mítinku jste ho často mohli vidět s videokamerou na rameni, která byla ještě tak velká, že nahrávala video přímo na VHS kazetu. Tým se dostáváme k Peťově vášni pro video, foto a počítačovou techniku. Domnívám se, že byl v Čejkovicích jedním z prvních, ne-li prvním, kdo si něco takového pořídil. Jeho videa ze závodů, později i tréninků a hlavně z jeho cest po světě byla pro nás něčím neskutečným až snovým. Dnes je natáčení na tréninku či závodech naprosto běžná věc, ale v 90. letech a počátkem milénia měl něco takového málokdo. A Peťa tuto význozenost využíval především v náš prospěch. Ale zpět k jeho natáčení na cestách. To byla atraktivity jeho druhá celoživotní vášeň. Vždy, když se mu podařilo naspořit dostatek financí, rád vyrazil na pár týdnů do nám naprosto vzdálených, exotických a nehostinných končin, kde spolu s přáteli putovali po horách, ledovcích, náhorních plošinách, pláních či stepích s veškerým vybavením na zádech. S sebou měl vždy i nezbytnou videokameru a z každé výpravy pořídil nádherné záběry, které následně sestíhal

do filmů. To vše v době, kdy tento styl cestování nebyl zdaleka tak rozšířený jako dnes. Namátkou vzpomenu jeho výpravy do Grónska, na Špicberky, na Kamčatku, do Pakistánu, do Peru, na Aljašku nebo např. do Norska. Jestli jste někdy byli v tělovýchovném pavilonu ZŠ (před jeho nynější rekonstrukcí), na stěnách jste mohli vidět několik možná i desítek vlastnoručně zarámovaných fotografií zachycujících nádherné přírodní scenérie z celého světa. Autorem všech těchto fotografií byl Peťa. V pavilonu pak zůstaly i po Peťově odchodu do důchodu. Několikrát ho paní Ritterová přemluvila, což dodnes považuju vzhledem k jeho nátuře za zázrak, aby udělal cestovatelskou besedu s promítáním. Takže jste možná některý z jeho cestopisných filmů sami viděli.

Čejkovická laťka

Místo, kde sám natáčet nemusel, byl KD Zemědělské a.s. Ze závodu Čejkovická laťka se mu totiž za jeho úctyhodných čtyřicet ročníků podařilo udělat tak věhlasnou mezinárodní akci, že na natáčení do Čejkovic jezdila televize a přitomno bylo i nemálo novinářů, nejen fotoreportérů.

Jak už to tak bývá, historie se začala psát nenápadně na konci 60. let, konkrétně v roce 1968, oddílovým a později regionálním závodem ve skoku vysokém v místní Sokolovně. V roce 1983, kdy už se jednalo o 15. ročník Čejkovické laťky, se celá akce přesunula do již zmiňovaného KD. Závod získal mezinárodní rozměr, skákalo se na zapůjčeném tartanovém povrchu a za doprovodu cimbálové muziky. Dodnes, když vzpomene, jak zejména v 90. letech býval KD plný až po strop, diváci mohutně vytleskávali závodníkům rozběh a jásalí po zdařeném skoku, tak z toho běhá mráz po zádech. To se člověk málem divil, že nepraskaly zdi a skla v oknech. Atmosféra byla pro atletické závody velmi netradiční. Pro závodníky málo místa na rozběh, rozcvičování prakticky mezi diváky a celou dobu hrála v těsné blízkosti doskočiště již zmiňovaná cimbálová muzika. Nejčastěji to pak v posledních letech Čejkovické laťky byla Cimbálová muzika Morava, kterou jste asi všichni dobře znali. Znali ji účastníci závodů, kteří se do Čejkovic velmi rádi vraceli i přes nabitě závodní kalendáře. Možná vám ještě něco řeknu jména jako Šárka Kašpárková, Zuzana Hlavoňová, Denisa Rosolová, Iva Straková, Oldřiška Marešová, Svatoslav Ton, Jan Janků, Tomáš Janků, Tomáš Dvořák a Jaroslav Bába. Dnes už bývali čeští reprezentanti, většina z nich olympionci, ti všichni do Čejkovic jezdili. Po závodu je i jejich doprovod čekalo posezení

u cimbálu, jak jinak než u skleničky čejkovického vína a vynikajících koláčků.

Peťa, přestože byl ředitelem tohoto prestižního podniku, zůstával rád v pozadí, před objektivy kamer a fotoaparátů se dobrovolně nehrnul. Poslední, 40. ročník Čejkovické latky, se konal na jaře roku 2013. V té době náš „malý“ KD již nemohl u nově nastupující generace závodníků konkurovat obdobným akcím, jako např. Hustopečské skákání, Brněnská latka, Beskydská latka, které se dnes nezřídka odehrávají tak říkajíc lidem přímo pod nosem – v nákupních centrech atp. a mají několikanásobně vyšší rozpočty. Bez přehnaného sentimentu a se ctí tak byla v Čejkovicích uzavřena jedna z kapitol AC Čejkovice. Ani to nelze Peťovi upřít, nikdy si nenaříkal a nestěžoval na podmínky, jaké v Čejkovicích pro atletiku a její organizaci má, naopak se snažil a taky dosáhl toho, že se věci tzv. neustále hýbaly kupředu.

Trenérské úspěchy

Už jako závodník se Peťa nebál zkoušet na sobě nové věci. Věnoval se skoku do dálky a trojskoku, v závěru kariéry i skoku o tyči. O jeho způsobu skákání psal i dobový tisk v roce 1974, když v celostátním finále Zemědělské olympiády v Olomouci zvítězil ve skoku do dálky saltem (viz foto). Tuto techniku zkušelo i ve světě více závodníků, proto byla z důvodu bezpečnosti časem upravena pravidla a skok do dálky saltem byl zakázán.

I jako trenér se věnoval skokům, jeho doménou se postupem času stal právě skok o tyči a trojskok, v Čejkovicích vchoval i řadu výškařů. Dále se pod jeho trenérským vedením staly Čejkovice líhni talentů vrhačských disciplín, zejména v hodu kladivem, a máme i nemálo úspěšných závodníků v hodu oštěpem. Z běžeckých disciplín Peťu vždy lákaly ty, v kterých je třeba zvládnout i nějakou speciální techniku, kde prostě nestačí „jen“ běžet.

TAK SKÁČE DO DÁLKY vítěz olympiády zemědělské mládeže Dobrovický z JZD Čejkovice. Často až k sedmi metrům.

Konkrétně se Peťa věnoval trénování sprinterských běhů přes překážky. Zasloužil se však také o čejkovickou první úspěšnou hvězdu ve světové atletice, a to v chodeckých soutěžích.

František Kmenta

S Peťou byli prakticky současníci, nebyl mezi nimi ani desetiletý věkový rozdíl. Od dorosteneckých let se Franta věnoval především vytrvalostním disciplínám. Postupem času přešel od běžeckých disciplín k chodeckým soutěžím, ve kterých se mu

podařilo dosáhnout největších úspěchů. V letech 1997 a 1999 reprezentoval ČR ve Světovém poháru IAAF (dnešní WA – World Athletics) v chůzi na 20 km a 50 km. V dané době byla v české reprezentaci velká konkurence, vzpomeňme např. Miloše Holušu nebo Jiřího Malysu, kteří jsou historicky nejúspěšnějšími českými chodci s olympijskými starty. V roce 2001 (tedy až po čtyřicítce!) se pak Frantovi podařilo zvítězit na mistrovství ČR v chůzi na 50 km a svoje kamarády porazit. Peťa několikrát směrem k Frantovi vyjádřil lítost nad tím, že svůj talent pro chodecké disciplíny objevil až ve zralejším věku. Franta se následně věnoval vytrvalostnímu běhu až do vyšších seniorských let. Svoje šedesátiny oslavil účastí v půlmaratonu a dodne si jde jen tak zaběhat nebo jezdit na kole. O Peťovi vždy hovoří jako o parťákoví, se kterým stále sdílí sportovní nadšení.

Lucie Škrobáková

Lucka se jednoznačně stala dosud neúspěšnější čejkovickou atletkou v historii. Už od dorosteneckých let porážela soupeřky z řad dospělých a postupně se stala na české scéně v běhu 100 m překážek (resp. 60 m překážek v hale) neporazitelnou ženou. To všechno v nesrovnatelně skromnějších podmínkách pro trénink, než měli jiní. V době, kdy Lucka začala vyhrávat, byla v Čejkovicích na hřišti škvára, což znamenalo i to, že v zimě se nedalo venku trénovat. To by ani nebyl Peťa, kdyby něco nevymyslel. Lucke vždy na trénink vytvořil provizorní běžeckou dráhu z tartanového pásu roztaženého na školní chodbě protínající vestibul. Tam naskládali překážky v potřebných vzdálenostech a Lucka mohla trénovat techniku. Vzhledem k tomu, že Lucčiny úspěchy stoupaly raketově vzhůru, byl její odchod do profesionálního týmu USK Praha jediným

možným řešením, jak se dostat k optimálnímu tréninkovému komfortu. Ještě pod Peťovým vedením Lucka získala v roce 2001 bronzovou medaili na mistrovství Evropy juniorů v italském Grossetu (viz foto). Následně už v seniorských kategoriích se opakovaně zúčastnila mistrovství Evropy i světa. V roce 2009 pak přišel její největší úspěch v podobě stříbrné medaile z halového mistrovství Evropy v Turíně. A vytoužené olympijské hry, nejvyšší meta všech sportovců? Na ty se Lucka podívala dokonce hned třikrát, v letech 2004, 2008 a 2012. Dodnes je držitelkou českého národního rekordu. Když jsme Lucku požádali o fotografii k tomuto článku, přála si, abychom jejím jménem Peťovi vyjádřili obrovské díky za všechno, co pro ni udělal. Doslova řekla, že kdyby nebylo jeho, nikdy by to nedotáhla tak daleko. Díky němu se atletika stala její životní vášní a zároveň náplní. Po skončení aktivní závodní kariéry přešla plynule k trénování a svoje znalosti a zkušenosti předává dál, mladým nadějším české atletiky.

Ladislav Sedláček

Laďa, jak mu všichni na hřišti říkáme, už jako žák udivoval svou houževnatostí a nadšením pro atletiku. Zkoušel skok vysoký, skok daleký, sprinty s překážkami i bez. Postupně se vyprofiloval v úspěšného skokana o tyči. Už v dorosteneckých kategoriích začal v této disciplíně sbírat medaile na mistrovství republiky a probíjaval se i do českého reprezentačního výběru. V tomto období se dokonce nominoval na mistrovství republiky dospělých, kde obsadil 5. místo. Na mistrovství Evropy dorostenců v roce 2022 v Jeruzalémě skončil devátý. Jako junior byl oporou české reprezentace v mezistátních utkáních, zúčastnil se postupně jak mistrovství Evropy, tak světa této věkové kategorie. V letošním roce si pak na slavném mítinku Memoriál Josefa Odložila v Praze posunul osobní rekord na úctyhodných 540 cm. Díky tomu se nominoval na zatím poslední velkou mezinárodní akci, a to mistrovství Evropy do 23 let v norském Bergenu, které se konalo v červenci. Tam prošel hladce kvalifikační výkonem 530 cm a stejně vysoký skok zapsal i v samotném finále, což stačilo na krásné 10. místo. Laďa několik posledních let sledovali reprezentační trenéři, proto jako hostující závodník dostal příležitost nastupovat k závodům české extraligy, ať už v dresu VSK Univerzity Brno nebo Dukly Praha. Tento pražský klub se stal od letošního září jeho novým domovem a Laďa je nyní profesionálním sportovcem. Po úspěšně složené maturitě bylo, stejně jako u Lucky, logickým krokem posunout se dál. Tam, kde mají

jedno z nejlepších zázemí pro atletiku v republice a kompletní profesionální servis. Peťa tak v našich skromných podmínkách, kde se i v zimě skáče venku, vychoval po více než 20 letech po Lucce dalšího úspěšného reprezentanta. Laďa k tomu všemu dodává: „Vždy jsem obdivoval, jak Peťa atletikou žije a nevynechal žádný náš trénink. Jsem vděčný, že právě mně mohl předávat své zkušenosti a posouvat mě k naplnění mých snů.“ V Čejkovicích budeme všichni držet Ladovi palce, ať se mu pod novým trenérem daří posouvat svá maxima výš a výš, a především ať se mu zdravotní problémy vyhýbají obloukem. Po zvážení všech pro a proti Peťa avizoval, že po odchodu Ladika k profesionálům chce s trénováním skončit. A nyní je to tady.

Nutno dodat, že Peťa vychoval nejen tyto z pohledu výsledků nejúspěšnější reprezentanty, ale i další si díky jeho trenérskému vedení mohli v dorosteneckých, juniorských a někteří i seniorských kategoriích zazávodit na mezinárodních soutěžích, kam byli vybráni Českým atletickým svazem, aby reprezentovali ČR. Mít v klubu reprezentanta své země je pomyslná trešnička na dortu. Čejkovicím se ale zejména vždy dařilo v soutěžích družstev, ať už na úrovni mládežnických kategorií nebo především v novodobé historii v klubové soutěži mužů. Mužské složky začal po návratu z vojny v Čejkovicích trénovat právě Peťa, jejichž byl zpočátku sám členem. V druhé polovině 90. let pak

družstvo mužů AC Čejkovice pod Peťovým trenérským a manažerským vedením srdnatě bojovalo hned několik sezon v 1. Národní lize mužů (část Morava), což byla tehdy druhá nejvyšší celostátní soutěž, a dokonce se ve dvou sezonách dostalo do baráže o postup do extraligy.

O výsledcích Peťovy trenérské práce samozřejmě věděla i vedení předních českých klubů a atletického svazu. Jak je tedy možné, že se Peťa nenechal zlákat a nestal se profesionálním trenérem ve velkém klubu s nesrovnatelně lepším zázemím a podmínkami pro trénování? Jestli jste dočetli až sem, tak už si asi dokážete odpovědět sami. Atletika v Čejkovicích byla a je doslova jeho dítě, navíc donedávna neměl žádného nástupce, proto nechtěl odejít a vše tady jen tak za sebou nechat. Je to prostě srdcá!

Myslím, že můžeme říct, že i když byl Peťa především náš trenér, je pro nás i blízkým člověkem. Vnímám naše náklady, rozpoložení, tréninkový plán byl ochotný přizpůsobit aktuální situaci. Stále ale zůstává důsledný a především neskutečně trpělivý. To jsou jeho hlavní devizy, kterými se řídí.

Nezbývá nám než Peťovi za všechno od srdce poděkovat. Slibujeme nejen jemu, že se budeme snažit udržet tu prokláté vysoko nastavenou lafku a že se pokusíme ji třeba posunout i výš.

Peťo, díky, že můžeme!

Autor: AC Čejkovice

ADVENTNÍ KONCERT 2025

Vážení a milí občané obce Čejkovice, dovoluji si Vás jménem našeho souboru pozvat na adventní koncert konaný v kostele sv. Kunhuty v neděli 7.12. 2025. Přijďte si s námi odpočinout od každodenních starostí a naladit se na slavnostní a současně duchovní atmosféru času předvánočního.

Čeká Vás jeden z nejkrásnějších zvuků, které můžete v kostele uslyšet – zvuk trubky a varhan, a co víc, trubky se na Vás těší hned dvě! Repertoár, který Vás provede od dávných dob baroka, přes známé romantické melodie až po skladby známé z dnešních pódii, Vám přednesou tři profesionální hudebníci ze Zlína – trumpetisté Vít Otáhal, Pavel Skopal a varhaník Jiří Šon.

Zlínské Barokní Trio vzniklo z dlouholeté spolupráce těchto hudebníků a jeho členové zde naplno uplatňují své zkušenosti nabyté studiem konzervatoří a hudebních akademií, orchestrální i sólovou hrou a vlastní pedagogickou činností.

Uslyšíte skladby pro sólovou trubku s doprovodem varhan, sólové skladby pro varhany, ale převážně uslyšíte souzvuk dvou pikolo trubek s doprovodem varhan při provedení známých barokních trubkových dvojkoncertů.

Autor: Vít Otáhal

V minulém čísle Zpravodaje jsme vás pozvali na slavnostní zehňání nové hasičské cisterny, které se uskutečnilo 6. září.

Akce se opravdu vydařila – účast byla nad očekávání a mile nás potěšil zájem nejen o naši techniku, ale i o statickou ukázkou Policie ČR a Českého červeného kříže. Velký ohlas měla také výstava „Poklady z Čejkovic“ v sále Orlovny, kde si návštěvníci mohli prohlédnout dobové fotografie hasičů, staré plakáty z plesů a další zajímavosti. Touto cestou bychom chtěli poděkovat místním vinařům za darovaná vína, pracovníkům obce za pomoc s organizací a také panu faráři Pavlu Kopečkovi za slavnostní požehňání cisterny.

Od začátku letošního roku naše jednotka vyjela už ke 41 událostem. V letních měsících šlo nejčastěji o likvidaci obtížného hmyzu. Z dalších zásahů stojí za zmínku například účast na taktickém cvičení za zásobníku plynu v Dolních Bojanovicích.

V sobotu 12. října nás čeká první ročník Sousedského aldamáše, kde se poprvé zapojíme do soutěže ve vaření guláše. Přijďte nás podpořit a ochutnat náš soutěžní Fireguláš – budeme rádi za každého fanouška!

Na závěr bychom vás rádi pozvali i na vánoční jarmark, který se uskuteční 30. listopadu. Stejně jako v minulých letech zde budeme prodávat vánoční svařák a punč. Výtěžek poputuje

na dobrou věc, proto věříme, že si s námi přijdete zpříjemnit adventní čas.

Pro více informací o naší činnosti, zásadách a dalších akcích nás můžete sledovat na Facebooku – Hasiči Čejkovice a na Instagramu – hasici_cejkovice.

Autor: Roman Stávek

PODNIKATELSKÉ PROJEKTY

Jezdím s podporou SZIF a MAS Jižní Slovácko

Projekt „Technika do vinice“, jehož obsahem bylo pořízení kolového traktoru CASE IH NEW QUANTUM 100N a Odlistovacího zařízení, byl podpořen poskytnutím dotace na projekt rozvoje venkova v rámci Strategického plánu Společné zemědělské politiky na období 2023-2027.

Projekt podpořil SZIF v rámci intervence 52.77 – LEADER spolu s Místní akční skupinou Jižní Slovácko z.s.

Příjemce dotace: Martin Opluštil – Čejkovice

PROJEKT „PRODEJNA KVETINARSTVI ILEX“. JEHOZ OBSAHEM BYLO PROVEDENI REKONSTRUKCE A POZICENI VYBAVENI DO PRODEJNY. BYL PODPOREN POSKYTNUTIM DOTACE Z PROGRAMU ROZVOJE VENKOVA V RAMCI STRATEGICKÉHO PLÁNU SPOLÉČNÉ ZEMĚDĚLSKÉ POLITIKY NA OBDOBÍ 2023-2027. PROJEKT PODPORIL SZIF V RAMCI INTERVENČE 52.77 – LEADER SPOLU S MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU JIŽNÍ SLOVÁCKO Z.S. PŘÍJEMCE DOTACE: PAVLINA MOKRUŠOVA - ČEJKOVICE.

SZIF STÁTNÍ ZEMĚDĚLSKÝ INTERVENČNÍ FOND

Zakončení oddílového roku s táborákem

Datum: 25.6.2025

Ještě předtím, než jsme se všichni rozběhli vstříc létu, jsme na místním rybníčku uspořádali tradiční vyhodnocení uplynulého roku.

Během uplynulého roku jsme rozdávali naše oddílové jedenáctníky, a to za docházku, za poctivé nošení všeho předepsaného a za celkovou píli a snahu v oddíle. Gratulujeme všem, kteří se napříč družinami umístili na prvních místech. Poděkovali jsme také všem našim malým rádcům, protože je to opravdu skvělá skupina.

K samotnému táboráku se k nám přidali i někteří rodiče a všichni jsme společně strávili fajn chvíle u ohně a špekáčků.

Autor: Zbyňa

Tábor 2025

Datum: 8.7. – 17.7.2025

Tábor 2025 se konal pouhých 20 km od Čejkovic, v samotném srdci Lednice, jejíž střed i okolí se pyšní přírodním i kulturním dědictvím.

Tábořiště bylo moderní, zázemí luxusní. I když jsme to měli kousek do civilizace, stále jsme byli tak hezky schovaní, že se k nám žádné okolní dění nedostalo.

Tento rok byl program zasazený do tématu Starověký Egypt. V den příjezdu proběhlo velké seznámení. Taky děti pod vedením kapitánů (vedoucích) utvořily posádky, které se po celou dobu prezentovaly svými názvy, pokřiky a vlajkami. Jakožto badatelé a cestovatelé v čase následně vyrazili na dlouhou cestu do doby faraonovů

Původní úkol zněl jasně: zjistěte, jak Egypťané žili, jak Egypt za své doby vypadal a vraťte se zpět se svými poznatky. Nejprve vše probíhalo podle plánu, ale postupně se celá poklidná mise zvrtila. Samotný faraon odhalil, že jsme vetřelci z jiného století a jako výhrůžku se rozhodl unést naše vedoucí. Najednou celá naše snaha spočívala pouze v jejich záchraně.

V detektivní práci jsme nebyli zběhlí, proto jsme se pro začátek museli naučit pár nových dovedností. Cvičili jsme uzly, šifry, topografii, ohně, střelbu ze vzduchovky i první pomoc. Svoje znalosti jsme si ověřili ve skautském přeboru, díky kterému jsme měli i možnost prozkoumat okolí Apollonova chrámu.

I když jsme věděli, že vedoucí za každou cenu zvládneme zachránit, byli jsme rádi za podporu pana starosty Novotného, který nás poctil svou návštěvou, i za hodnotné dárky, které nám přivezl. Zároveň si vážíme i podpory celé obce Čejkovice, kterou dostáváme již 11 let!

Mise mohla začít. Zprv jsme zjišťovali, ve které ze čtyř pyramid jsou vedoucí ukrytí. Jak nám byla známa poloha vězení, museli jsme získat klíče od cely. Těch bylo několik (4) a k jejich ukořistění jsme museli absolvovat různé výzvy.

1. klíč – nacházel se na hladině rybníka, daleko od břehu, proto jsme museli společně naskočit na raft a doplovat se pro něj
2. klíč – visel vysoko na stromě, museli jsme pro něj vyšplhat skrze složité lanové překážky
3. klíč – ležel na konci propasti, na který jsme se museli probíjet skrze zapeklitě disciplíny
4. klíč – byl schovaný hluboko v lese

Pro nalezení posledního klíče se vydalo 8 rádců, spolu se Zbyňou a Tomem, na dvou denní dobrodružné putování. Nejprve prošli stezkou, vedoucí kolem rybníku Apollo, až k chrámu Tři

Grácie a Dianině chrámu, kde jim milý správce areálu doplnil zásoby vody. Odtud, už při počínající noci, začala celá parta sestupovat ke kapli sv. Huberta, kde strávili noc. Jak už je tradicí, pod širákem a v hamakách. Celá cesta byla propletena i různými úkoly, tábornickými i k zamyšlení. A jak to dopadlo s klíčem? Samozřejmě, že ho našli :).

Finálním bodem byla samotná záchrana vedoucích ze spárů faraona. Výměnou jsme mu darovali nejrůznější dary, jako omluvu, že jsme narušili časový prostor. Hned, jak jsme byli kompletní, nasedli jsme na stroj času a vyrazili zpět do 21. století. Mise byla úspěšná.

Táborovou atmosféru doplňovaly i jiné aktivity. Proběhla například soutěž, Co na to Temple Cor. Úspěch sklidili i každoroční sázky na vedoucí nebo táboráky.

Během tábora nás také navštívil Michal Sládek z Čejkovic a udělal nám zajímavou přednášku o myslivosti i s ukázkou lovení zvěře s pomocí cvičných psů. Velice děkujeme a vážíme si času, stráveného prezentací pro náš tábor.

V nejteplejší den, který vynikal mezi těmi deštivými, jsme vyrazili na celý den do Lednicko-valtického areálu. Areálem nás provázela příběh Hardmutha, vynálezce Minaretu a tužky! Taky jsme se zúčastnili přehlídky dravců ZAYFERUS, ze které si někteří naši členové odnesli i významné odměny.

Na táboře se vystřídalo i několik návštěv. Mimo naše oddílové přátele a podporovatele přišli i psi, kozy, kočky nebo páv :D

Většina se zdržela celý den, tak jsme využili příležitosti a uspořádali jsme napínavé klání v gorotkách. Jsme rádi, že i naši přátelé mají soutěživou náturu, a do soutěže se s vervou zapojili. Užili jsme si spoustu legrace.

Během pobytu podnikli i naši rádcí a vedoucí malou cestu až za moře, na Hawaii. Společný večer jsme strávili na pláži, stylově, s ochutnávkou

grilovaných pokrmů.

Závěrem je potřeba poděkovat celému týmu, který byl tento rok opravdu silný.

Pocta patří nejenom vedoucím družinám a rádcům, kteří byli velkými pomocníky a vždy byl na ně spoleh, ale i kuchařkám (každý den nám připravily pořádnou hostinu), Tomovi (zásobovač), klukům Matějovi (technická podpora) a Domčovi (hráč na kytaru, tvůrce našeho nového zpěvníku, a hlavně oddílové hymny, že se mu povedla, PANEČKU!), Zdeničce (zdravotnice) nebo Alči, jež nás obohacovala svojí pokorou a úsměvem.

Každý jeden článek je důležitý. Kdyby jeden chyběl, celý systém se rozpadne.

Poděkování patří také všem, kteří darovali odměny. Ať už je to firma Kornfeil, paní Blažena Sýkorová nebo náš Zbyňa! A taky velké díky panu Tomáši Hajduchovi za odvoz veškerého materiálu na tábor :).

Těšíme se na příští rok! Už teď můžeme prozradit, že pojedeme až do Hostýnských vrchů!

Autor: Káta

Nábor do turistického oddílu
se skautským programem

Černí panteři hledají do své smečky statné partáky, kluky ve věku 6 - 13 let, kteří se nezaleknou džungle. Letos je povede Tomáš Martinec a svoje doupě mají v Čejkovicích na Orlovně. Dobrodružství probíhá každé úterý od 18:15 do 19:45.

Zájemci pište
✉ katha.os67@gmail.com

Více informací
📷 [tom_cejkovic](https://www.instagram.com/tom_cejkovic)
f [TOM 20210 - Čejkovic](https://www.facebook.com/TOM20210-Cejkovic)

Velká dohoda ferraty

Datum: 9.8. 2025

Kdysi jsme slyšeli o zajímavém adrenalinovém parku kousek nad Brnem, v Moravském krasu.

Do areálu Velká dohoda jsme se proto vypravili podívat osobně a jeho nabídkou nás opravdu mile překvapil. V areálu je několik zajímavých ferratových tras, a nejenom těch. Nachází se tam i několik lanovek nebo spíše lanových skluzavek. Za jeden den opravdu není možné všechny trasy zdolat, a tak se chystáme na další výpravu ještě letos na podzim.

Spousta tras prověřila naši fyzickou kondici a také odvalu. Zejména Nepálský most, zavěšený několik metrů nad zemí, byl nemalou zkouškou toho, co v sobě každý z nás nese. Všichni to nakonec zvládli, i když to byla velká výzva.

V našem oddíle se nenudíme, ba naopak, vyhledáváme dobrodružné výzvy!

Autor: Zbyňa

TEMPLE COR – AKCE

12.10.2025 SOUSEDSKÝ ALDAMÁŠ

31.10.2025 HALLOWEENSKÁ PŘESPÁVAČKA

ŘÍJEN 2025 BYČÍ SKÁLA

7.11. – 9.11.2025 DRAČÍ HORY

PROSINEC 2025 VÁNOČNÍ ODDÍLOVKA

PROSINEC 2025 SBÍRKA PRO DD VE STRÁŽNICI

23.12.2025 BETLÉMSKÉ SVĚTLO

30.1. – 1.2.2026 LEDOVÁ PRAHA

ÚNOR 2026 NOVOROČNÍ POCHRAP

ÚNOR 2026 KINEMATOGRAF

BŘEZEN 2026 JARNÍ VÝPRAVA

DUBEN 2026 HOŘCOVÁ VÝZVA

DUBEN 2026 VELIKONOČNÍ BOJOVKA

KVĚTEN 2026 OTAVA PRO RÁDCE, VEDOUcí A PŘÁTELE ODDÍLU

KVĚTEN 2026 DOBRÉ SKUTKY

ČERVEN 2026 SPOLEČNÉ UKONČENÍ ROKU

ČERVEN 2026 CESTA ZA POKLADEM

ČERVEN 2026 RODINNÝ VÝLET DO PERMONIA

VÍCE INFORMACÍ

WWW.OSTSK.CZ

FACEBOOK: TOM 20210 – ČEJKOVICE

INSTAGRAM: tom_cejkovice

POPŘVÉ VEDOUČÍM NA TÁBOŘE

Každý, kdo v dětství jezdil na tábor, na něj určitě rád vzpomíná. Já měl to štěstí, že jsem se jich mohl jako dítě účastnit, a odnesl jsem si z nich spoustu zážitků na celý život.

Letos jsem dostal nabídku, která pro mě byla velkou výzvou – stát se vedoucím družinky na táboře s místními skauty. Nejprve jsem váhal, ale nakonec jsem nabídku přijal. Tábor se uskutečnil v krásném prostředí autokempu Apollo v Lednici.

Je dobré připomenout, že všichni vedoucí na táboře jsou dobrovolníci. Mají děti na starost doslova 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, a aby se této činnosti mohli věnovat, musí si často vzít dovolenou z práce a obětovat svůj volný čas. Přestože to není jednoduché, většina rodičů i vedoucích, kteří se pro tuto cestu rozhodnou, si dobře uvědomuje, co to obnáší, a velmi si této práce váží – a hlavně je jim radostí.

Musím upřímně přiznat, že než jsem na tábor vyrazil, mé smýšlení o dnešních dětech nebylo zcela správné. Žil jsem v domnění, že dnešní „moderní mládež“ tráví veškerý čas jen s mobilem v ruce, energetickým nápojem v kapse a internetem na každém kroku.

Tábor se skauty mi ale ukázal, že stále existuje mnoho dětí, které se obejdou bez telefonu, dokážou napsat dopis domů, zabavit se pohybovými hrami, být společenské, poprosit a poděkovat, a hlavně být zodpovědné samy vůči sobě i svým kamarádům.

Celý tábor se nesl v duchu starověkého Egypta. Děti hrály spoustu her – závodních i poučných, při kterých se učily nebo opakovaly základy první pomoci, vázání uzlů či orientaci podle mapy a buzoly. Starší děti dokonce podnikly výpravu

po Lednicko-valtickém areálu s přespáním pod širým nebem v hamakách zavěšených mezi stromy.

Počasí nám ukázalo od každého trochu, ale i to k táboru patří. Děti si vyzkoušely pádlování na raftu, plnily úkoly na stanovištích v lednickém parku a zažily parádní ukázkou s dravci.

Spaly v chatkách, které si po celou dobu musely udržovat v čistotě. Každý den probíhalo bodování a musím přiznat, že holčičí chatky byly většinou o něco lepší, ale i kluci se moc snažili – a to se cení.

Samozřejmě se občas stalo, že se někomu zastesko po domově. Ale i to k táborům patří. My vedoucí a rádcové jsme tu byli od toho, abychom utřeli slzičky, připomněli, co už děti zvládly, a nalákali je na to, co je ještě čeká. A hned bylo po stesku.

Celkově byl tábor skvělý. Dle rozhovorů s dětmi vím, že se líbil i jim. Já sám jsem si odnesl důležité poznání – že není fér házet dnešní mládež do jednoho pytle. A hlavně jsem zjistil, že už se nemůžu dočkat příštího tábora. Protože mě to prostě bavilo!

Děkuji Zbyňovi Škrobákovi za obrovskou zkušenost a za to, že jsem si celý tábor pod jeho vedením tak moc užil.

Autor: Tomáš Martinec

ČEJKOVICE, LOVECKÉ KYNOLOGII ZASLÍBENÉ

O víkend 6.-7.září se už po páté uskutečnilo dvou denní klání retrieverů a slídičů, nazvané „Pohár Cejkovic“. Původní záměr, pořádat zkoušky loveckých psů, aby to neměli moravští vůdčí daleko protože na Moravě moc zkoušek není, přerostl v oblíbenou dvou denní soutěž. Jezdí k nám týmy z celé České republiky a pochvalují si pěkné terény, těžké rákosí a výbornou organizaci zkoušek. A mnohdy to dopadne tak, že více než polovina soutěžících je z Čech.

V noci z pátku na sobotu nám krásně sprchlo a napršných deset milimetrů bylo znát. Všude bláto. Ale psůvodi si se všim poradili. Každoročně se také sejdě skvělá parta rozhodčích, kteří dokážou přísně, ale objektivně posoudit výkony jednotlivých psů, tak, aby se ukázalo, kdo byl ten daný den nejlépe připraven. Terény pro zkoušky retrieverů byly kolem Bílovcaku. Slídiči pracovali v Novinách a na vodu jeli do Starého Poddvorova.

Po dvou dnech různých disciplín se ukázalo, že mezi retrievery byl nejlepší pes labradorského retrievera Judd Aguzannis, s vůdkyní Anastazií Guzanovou, který vítězstvím v Cejkovicích splnil podmínky pro udělení titulu „Šampion práce České republiky“ a zároveň Pohár Cejkovic pasoval na mezinárodní soutěž, protože k nám přijel od Dunajské Středy. Mezi slídiči si nejlépe vedl pes německého krepeláka Hannibal von der Hutowa s vůdcem Miroslavem Friedlem.

Děkují všem, kteří mi pomohli zkoušky uspořádat. Týmu vedoucích skupinek – K.Havlíkovi, T. Trásoňovi a K.Šťavíkovi. Holkám z kuchyně – P.Šťavíkové, L.Šladkové, Š.Kratochvílové a E.Trásoňové. Sřelcům – T.Páskovi, I.Michnovi, I.Burianovi a S.Orčenaškoví. Trubačům T. Bařinovi

a L.Travníčkovi, a hlavně také sponzorům, kterými byli Sonmentor, Calibra, Vinarství Pastorek, Vinarství Radocha, Vinarství Mezi, sklepy, Vinarství Petr Novotný a Vinarství Tomáš Bařina. Jsem rád, že se u nás vůdcům líbí, což dokazuje to, že někteří jezdí opakovaně. Pokud vše dobře dopadne, dostaneme na příští rok důvěru uspořádat Jihomoravské derby retrieverů, což je zase o něco prestižnější.

Autor: Michal Sládek

KONTEJNERY NA TEXTIL

Vážení spoluobčané, rádi bychom Vás informovali o spolupráci mezi obcí a společností Dimatex. Společnost Dimatex zajišťuje charitativně ekologický sběr textilu a bot. Zároveň průběžně renovuje stávající síť nádob na textil. Pomozte přispět ke zlepšení životního prostředí.

Sběrné kontejnery firmy Dimatex jsou určeny k druhotnému využití textilních materiálů s pozitivním vlivem na životní prostředí.

Svoz nádob na textil optimalizuje inteligentní informační systém a NFC chipy / QR kódy. Tím šetří Dimatex životní prostředí a zároveň má přehled o situaci v terénu včetně vyhodnocení zaplněnosti kontejnerů.

Dimatex pomáhá neziskovým organizacím, a to nejen materiálně, ale také finančně. V sídle firmy ve Stráži nad Nisou provozuje mimo jiné vlastní charitativní šatník, díky němuž může kdykoliv poskytnout ošacení lidem v nouzi.

Co patří do sběrného kontejneru:

Cistý a suchý textil (veškeré oděvy, bytový textil – záclony, závěsy, povlečení, potahy, ubrusy a deky) zabalený v zavázaných (zauzlovaných) igelitových pytlích/taškách, dále také spárované (svázané) nositelné boty a hračky.

Co nepatří do sběrného kontejneru:

Znečištěný nebo mokrý textil, matrace, molitan, koberce, tašky, ústřížky látek, netextilní materiály, komunální odpad, elektrospotřebiče.

RETEXTIL®
Textilní kompozit

kombinuje nejlepší vlastnosti plastu a dřeva

HLAVNÍ VÝHODY:

- recyklát z 95% z druhotných surovin
- pevnost a vandaluvzdornost
- nenasákavost a odolnost
- bezúdržbovost
- snadná opracovatelnost

www.retextil.cz

Z odpadové části textilu Dimatex vyrábí textilní kompozit Retextil - profily a městský mobiliář (lavičky, kryty na kontejnerová stání, plotovky, kompostéry a další). Tento materiál kombinuje nejlepší vlastnosti dřeva a plastu - je neabsorpční (odolný proti vlhkosti, vodě a nízkým teplotám), odolný (o 40% mechanicky odolnější než srovnatelné plasty), recyklovatelný (z 95% složen z recyklovaného materiálu - textil a LDPE fólie).

Kontakt a profil společnosti: www.dimatex.cz, Facebook - Recyklace textilu. Video ze zpracování textilu: Cesta textilního odpadu - [www.youtube.com/Cesta textilního odpadu](http://www.youtube.com/Cesta%20textilního%20odpadu)

Online farmářské trhy

Dopřejte si skvělé farmářské dobroty, které nyní můžete nakoupit se **slevou 10 %**. Sleva platí pro nové zákazníky na první nákup.

Jak to funguje?

- Připojte se k nákupní skupině: Scuk.cz/cejkovice
- Vyberte si a zaplatte snadno online z pohodlí domova
- Pro získání slevy 10 % zadejte kód C31XK3 při volbě platby
- Vyzvedněte si své dobroty na výdejním místě Cigánov 505, 696 15 Čejkovice

Scuk.cz

Sleva 10 % platí pro nové zákazníky na první nákup. Maximální úspora 200 Kč, na kterou došlo první objednávce nad 2000 Kč.

Farnost Čejkovice
Vás srdečně zve
na
**VII. SVATOHUBERTSKOU
MŠI**

9.11.2025 v 10:30 hodin v kostele
sv. Kunhuty v Čejkovicích

Zazní troubená Svatohubertská
mše B.Dur pro sbor a Lesnice

Čínkuji trubači a zpěváci
z Čejkovic

Letos v listopadu plánujeme s Ochotníky z Čejkovic premiéru divadelní komedie. Pro tento rok jsem byl jmenován režisérem. Když jsem přemýšlel, jakou hru vybrat, dostal se mi od pana Baláta do rukou ještě na psacím stroji psaný scénář na zažloutlém papíře. Říkal jsem si: „To bude nějaká starší hra.“ Něco mi ale napovídalo: „Dej tomu šanci.“

Začal jsem číst a během jednoho večera jsem ji doslova „slupnul“. Při čtení jsem se opravdu pobavil a bylo jasno – budeme hrát hru JEPPE Z VRŠKU!

Abych načerpal inspiraci a poslechl si, jak to s divadlem v Čejkovicích bývalo dříve, navštívil jsem pana Baláta doma. Spolu s jeho ženou jsme si hezky popovídali.

Kdy u vás propuklo nadšení pro divadlo?

Vše začalo už na základní škole tady v Čejkovicích. Pan učitel Jurášek s námi začal nacvičovat divadelní představení. Jedno z prvních se jmenovalo Jirka s kozou a pak si vzpomínám na Zimní pohádku. Jelikož jsem jako mladý hrával v kapele na basu, s klukama jsme často připravovali scénky, třeba na Silvestra. Tam jsem získával nejvíce organizační a režisérské dovednosti. Dokonce i na vojně v Rychnově nad Kněžnou jsme při různých výročích nacvičovali scénky z vojenského života. Jako vojáci jsme často jezdili i na profesionální divadla, třeba do Pardubic.

Po vojně se dlouho nic nedělo, než jsme se tady v Čejkovicích opět rozhodli hrát divadlo. Tehdy se vedení ujal Zdeněk Damborský.

2. Vraťte se k tomu prvnímú představení Jirka s kozou. Z fotografie je vidět, že jste hráli opravdu se živou kozou. To muselo být velmi náročné. Poslouchala vás před publikem?

Ano. Ta koza nebyla jen při představení, musela s námi chodit i na zkoušky. Vzpomínám si na představení, které jsme odehráli v hospodě na křižovatce v Terezíně. Koza měla projít celým sálem a zakončit cestu na jevišti. Jenže z ničeho nic si tam dřepa a zkrátka na ni přišla potřeba – pěkně se na jevišti pomočila. My i diváci jsme propukli v obrovský smích a nebylo možné přestat. Koza jen koukala a nechápala, co se děje.

V té hře jsem hrál žebráka, který hrál na kolovrátek. Strýc Štěpán Kmenta mi kolovrátek opravil a já jsem na něj opravdu točil – hrál tři melodie.

3. Kolik vás tehdy bylo herců?

Bylo nás okolo patnácti. Zkoušeli jsme na Sokolovně. Největší radost ze zkoušek měl pan Hróza, který otevřel hospodu na Sokolovně. Pan učitel Jurášek po vydařené zkoušce vždy zavítal a dal si tam panáka nebo dva.

4. Na jakou další hru si vzpomenete?

Vzpomínám si na rok 1969, kdy jsme v Čejkovicích hráli hru Jánošík. Bylo to velmi náročné na stavbu a změnu scény. Představ si, že jsme hráli dvacet minut jeden obraz, pak se zatáhla opona a třicet minut se přestavovalo – stloukaly se celé světnice, aby se kulisy obměnily. Z jeviště se ozývaly rány z kladiv a aby čekání nebylo tak dlouhé, před oponu nastoupily kostelní tetičky a zpívaly lidové písničky. Findní obraz se tak odehrál třeba až v jednu hodinu v noci.

Po této hře si mě odchytíl předseda strany, pan Kudlička, a nabídl mi režimování dalších her. Řekl

jsem, že si to moc rád zkusím, ale dal jsem si dvě podmínky – herce i hru jsem si chtěl vybírat sám.

5. Jaká hra byla tedy první, kterou jste režisoval?

Moje první hra se jmenovala *Láska nad pomstu* mocnější. Režisoval jsem ji ve svých šestadvaceti letech, v roce 1970. Hrál tam strýc kostelník František Kmenta, tetička Holomková, Jiřina Trávníčková a další.

Tuto hru jsme nemohli odehrát na Orlovně, protože tam tehdy bylo obchodní centrum Čejkovic. Takže jsme hráli na Sokolovně. Další hra už byla přesně podle mého gusta a velmi mě bavila. Jmenovala se *Každý něco pro vlast* a hrálo ji pětadvacet osob. Kostýmy jsem si půjčil v Brně. Dějem nás provázely dvě víly – Marie Bortlíková a Milena Holomáčová. Hrál se už na Orlovně a do hry jsme dobově zařadili i tanec polonézy, který se tančil na konci představení. Tehdy se také hodně zpívalo, takže všichni herci museli umět zpívat. Písňe doprovázela živá hudba, což bylo tehdy velmi obtížné zajistit.

V roce 1971 jsme nacvičili operetku *Na tý louce zelený*. Nebyla až tak známá, proto nás několikrát kontrolovala okresní kulturní komise. Radili nám, jak to musíme zpívat a hrát, a často určovali pravidla, která se nám moc nelíbila. Když už měla být premiéra, komise prohlásila, že si váží našeho úsilí, ale že hru nemůžeme hrát. Po našem naléhání, kdy měli někteří herci chuť se s komisí i poprat, nám dovolili odehrát ji maximálně dvakrát a jen v Čejkovicích. To ale hře udělalo takovou reklamu, že Orlovna pak praskala ve švech – každý chtěl vidět, proč ji okres zakázal.

V téže roce jsme hráli hru *Nebohý pan Poděš*. Při ní jsem objevil obrovský herecký talent v Čejkovicích – Jožku Šašvatu staršího, který to s tetičkou Hubáčkovou na jevišti pěkně rozjel. Tato hra se uchytila i v okolí.

Tehdy začalo divadlo v Čejkovicích rozkvétat. Měl jsem spoustu talentovaných mladých herců, kteří se potřebovali otukat, proto jsme vybrali pohádku *Zlaté srdíčko*. Používali jsme různé triky s pojízdnými kulisami a založili jsme si i technický štáb – Pavel Opluštěl, Slávek Strítecký, Jožka Michna a Petr Krupica. Kluci byli moc šikovní a tvorbu kulis jsem mohl nechat na nich.

6. Z fotek je vidět, že se divadlo hrávalo i na zámku před jeho opravou. Co vás k tomu vedlo?

Vedení obce tehdy rozhodovalo, zda se zámek zboří, nebo opraví. Většina byla pro zbourání. V té době ale do Čejkovic přišel doktor Pavlík, který prosazoval, aby se všechny spolky soustředily na záchranu zámku. Sešli jsme se proto v kinosále a on mi předal scénář ke hře *Hejtman Šarovec*. Tu hrály tři soubory – Červený kříž, místní Sokol a Soubor lidové strany. Doufali jsme, že získáme pozornost kraje a že když uvidí, že takové představení zvládneme, seženou se peníze na opravu zámku.

7. Jak dlouho trvalo nacvičování Hejtmana Šarovce?

Nebyla to dlouhá doba, protože obsazení nebylo tak rozsáhlé. Náročnější byl spíše komparz – v ději totiž vystupovala i cimbálová muzika, která v té době v Čejkovicích rozkvétala pod vedením pana učitele Hudečka. Přidala se i *Zavádka*. Potřebovali jsme také živé koně, aby hra působila reálně. To zajistil František Pešl, který je sehnal na JZD a staral se o ně. Na koních se naučili jezdit Drahoš Hnidák, Standa Novotný a Draha Vavrečková.

Zkoušky probíhaly většinou uvnitř Orlovny a na jaře, když se hra kompletovala, venku za zámkem. Premiéra se odehrála na čtyřech scénách před zámkem. Hlediště stálo na místě, kde ještě nedávno byla lísovna templářských sklepů. Postavil ho Jožka Šašvata starší s pomocí JZD a vešlo se na něj 900 diváků. Tehdy jsme už používali i vysíláčky, ale v tak velkém prostoru nebyly moc slyšet. Na představení přijížděli lidé z širokého okolí, svázely je autobusy

z JZD. Družstvo vůbec hodně pomáhalo s divadelní činností – dokonce vznikly skupiny, které objížděly okolní obce a prodávaly vstupenky.

Hra měla obrovský úspěch a opravdu přispěla k tomu, že se nakonec zámek v Čejkovicích opravil.

8. Pro Čejkovice napsal divadelní hru i František Kožík, je to tak?

Ano, napsal ji přímo pro Čejkovice a jmenovala se Šavle a píseň. Odehrávala se také před zámkem a součástí byla slovácká svatba. Jako kulisu jsme postavili falešnou chaloupku, kterou zhotovili tesaři z JZD. O atrapy mečů a starých zbraní se postaral pan Štěpán Kmenta. Vypadaly jako pravé.

Františka Kožíka jsme tehdy v Čejkovicích slavnostně přivítali. Vezli jsme ho na kočáře od kapličky na Bílovické až k zámku. Lidé vycházeli z domů a mávali mu. Toho to velmi dojalo – stejně jako samotná hra.

9. Konaly se někdy v Čejkovicích i divadelní přehlídky?

Ano, konaly. Bylo to vždy první týden v květnu a hrálo se tři dny. Součástí byla i soutěž. Účastnily se Dolní Bojanovice, Šardice, Velká nad Veličkou a další.

Na Orlovně se muselo před oponu postavit menší

pódium, na kterém se odehrával úvodní ceremoniál. Účastnili se ho zástupci svazu družstevních rolníků, kteří přehlídku podporovali. Vzpomínám si na příhodu, kdy na provizorní pódium nastoupilo asi deset osob – starosta, předseda, lidé z okresního kulturního střediska – a najednou se ozvala rána a celé pódium se sesypalo i s nimi. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Tehdy vystoupil pan Votruba a snažil se zachránit situaci slovy: „To jsme si nachystali schválně, abychom vás překvapili.“

10. O čejkovickém divadle by se dalo povídat a psát ještě dlouho. Co byste dodal na závěr?

Všechno, co Čejkovijáci tehdy uměli – radovat se, tancovat a zpívat – dali do divadla. Někdo by si mohl myslet, že je to záležitost jen profesionálních herců, ale velmi často dokázali obyčejní lidé zahrát svou postavu mnohem lépe než profesionálové. Zkoušky byly příležitostí k příjemným setkáním – pilo se víno, vykládalo se, hrálo, slavily se narozeniny. Nikdo tehdy nepotřeboval internet, televizi a podobné věci. Divadlo se vždycky semklo tak, aby měl divák důvod se povídat i usmát. Zkrátka všichni to dělali srdcem – a já také.

Autor: Tomáš Martinec

DIVADELNÍ HRY V ČEJKOVICÍCH

Datum hry	Název hry	Režie	Poznámka
1958	Jirka s kozů	František Jurášek	
1959	Zimní pohádka	Školáci	
1968	Tři bratři	Draha Vavrečková	
1969	Jánošík	Štěpán Kmenta	
1970	Láska nad pomstu mocnější	Ludvík Balát	
18.03.1970 aj.	Každý něco pro vlast	Ludvík Balát	
28.03.1971 aj.	Na tý louce zelený	Ludvík Balát	
30.10.1971	Nebohý pan Poděs	Ludvík Balát	
1972	Zlaté srdíčko	Ludvík Balát	
29.06.1972 aj.	Hejtman Šarovec	MUDr. Jan Pavlík a Ludvík Balát	venkovní představení
19.05.1973	Hadrián z Římsů	Ludvík Balát	
21.07.1973	Šavle a píseň	MUDr. Jan Pavlík a Ludvík Balát	venkovní představení
20.04.1974	Žebrácké dobrodružství	Ludvík Balát	
1974	Úsměvy a kordy	Ludvík Balát	
03.05.1975	Za pět minut bude půlnoc	Ludvík Balát, Draha Vavrečková	
07.02.1976	Úsměvy a kordy	Ludvík Balát	
06.05.1978	Dalskabáty – hříšná ves	Ludvík Balát, Draha Vavrečková	Vracov
27.05.1979	Noci na Zvikově	Draha Vavrečková	František Kozík
03.05.1981	Cesta Karla IV. do Francie a zpět		
16.03.1986	Lucerna	Ludvík Balát	
02.05.1987	Naši furianti	Ludvík Balát	
14.02.1988 aj.	Sen o Velké Moravě	Ludvík Balát	spolupráce DP Zlín
18.06.1989	Jak se chodí do světa za štěstím	Ludvík Balát	
27.05.1995	Templáři v Čejkovcích	Ing. Jan Holomek, Ludvík Balát	nádovoří zámku

POSKYTOVÁNÍ DOMÁCÍ A PALIATIVNÍ PÉČE HOMEDICA, S.R.O.

Již víc jak 25 let můžeme poskytovat vašim občanům Paliativní a hospicovou péči v odbornosti 925 (domácí a paliativní péče), kdy je tato indikovaná péče plně hrazena zdravotní pojišťovnou, stejně jako ji mají plně hrazenou ostatní poskytovatelé.

Naše agentura má velkou výhodu v tom, že v našem týmu máme i lékaře s atestací chirurgie a ARO, kteří jsou velmi erudovaní v léčbě symptomů u umírajících pacientů. V rámci naší ambulance máme možnost indikovat léčbu bolesti a dalších symptomů, poskytujeme půjčování přístrojů, jako jsou kyslíkové koncentrátory, odsávačky, injektomaty apod. Také disponujeme, v rámci půjčování pomůcek, s velkým množstvím elektrických polohovacích lůžek, invalidních vozíků, toaletních křesel, chodítek a dalších pomůcek.

Externě spolupracujeme i s psychologem, jehož služby mohou, po dobu naší péče, naši pacienti nebo příbuzní využívat zdarma, protože naše služba je dotačně podporována z KU JMK.

Náš personál představují vysoce erudované

a vzdělané sestry se specializacemi ARIP, chirurgie, interna, domácí a hospicová péče, organizace a řízení ve zdravotnictví atd. Jsme absolventkami mnoha certifikovaných kurzů, např. katetrizace močového měchýře u mužů, péče o centrální žilní vstupy, o stomie, domácí umělá plicní ventilace atd.

Naše zdravotní péče úzce spolupracuje se všemi poskytovateli pečovatelských a jiných sociálních služeb v daném ORP. Kontakt: vrchní sestra 724 002 480, www.homedica.cz.

Autor: Bc. Ria Otrubová, vrchní sestra
HOMEDICA, s.r.o. Hodonín

O ČEJKOVICKÉM RODU VEVERKA

K napsání tohoto článku nás s Jozkou Michalicou, spolužákem ze SZTŠ Kyjov, přivedla profesní odborná zemědělská zvědavost. Totiž, napadlo nás nahlédnout do historických přehledů Jižní Moravy o stavech chovaných hospodářských zvířat v první polovině 19. století.

Bylo pro nás velikým překvapením, že se už tehdy stavy chovaných zvířat u některých druhů blížily k velkovýrobním počtům. Šlo především o chov merinových ovcí, konkrétně původem ze Španělska a Itálie.

Největší počty ovcí byly tehdy v Mor. Nové Vsi a hned na druhém místě šlo o Velké Bílovice, tehdy jen Bílovice. Majitelé Bílovic byla knížata Lichtenštejnů, kteří koupili toto panství v roce 1638 od Jakuba Khuena za 250 000 zlatých. Šlo konkrétně o Karla Eusebia, kdy posledním v etapě feudalismu byl kníže Alois II (1836 – 1858).

Lichtenštejnové měli v Bílovicích panský dvůr a kolem roku 1830 zde vstlanli dokonce dva ovčiny, v nichž chovali 5200 merinových ovcí. Vrchností zde sloužila nejrozsáhlejší pastvina u Prechova, avšak rozhodující zdroj výživy ovcí tady byly posklizňové zbytky všeho druhu tehdy pěstovaných plodin.

Ze studia historických záznamů jsme se dověděli, že v roce 1827 na obecním domě v Bílovicích na č.p. 13 zde žily dvě rodiny ovčáckých mistrů, a to Veverka původem z Podivína a druhý byl Gala. Zaujal nás především rod Veverka, neboť jeden z potomků se později usadil v Čejkovicích.

Nejstarší z rodu Wewerků, narozený v Podivíně, byl Jan Wewerka, který si našel nevěstu v Bílovicích, V Podivíně na č.p. 144 se jim narodilo několik dětí, ale syn Pavel, narozený v r. 1798, se už narodil v Bílovicích. Pavel Wewerka měl 2 syny, a to Jakuba (1830) a Václava naroz. r. 1837

Tento Václav se přiznal ve svých 21 letech v roce 1859 do Čejkovic, kdy si za svou ženu zvolil 25 letou Mariannu, s níž měl syna Františka, který se jim narodil v roce 1866, když táhli přes Jižní Moravu Prusové, kteří sem přivlekli nebezpečnou cholera. Václav se svou první ženou žil v Čejkovicích na č. 33 do roku 1867, kdy mu umírá ve věku 34 let.

Dne 5.11.1867 se Václav, coby 30 -ti letý vdovec ženil podruhé, a to s Kunhotou (Kunikunda), roz. Grégrovou, naroz. v r. 1846, pocházející z č.p. 11, a měla 21 roků. Manželství bylo velice hojné

na děti, kdy jich spolu měli celkem 10, a to v pořadí : Jan (1869), Josef (1871), Fabian (1873), Václav (1876), Petr (1878), Cyril (1880), Marie (1882), Veronika (1884), Majdalena (1889) a Barbora (1891).

Tato početná rodina se ocitá na Městečku na č.p. 145 až před rokem 1890, neboť toto č.p. obývalo několik předchozích rodů, kdy v roce 1857 to byl Kratochvíla, r. 1869 Martin Pecúch, a v r. 1880 to byl Fabián Novotný, rodák z Josefova.

Toto šťastné a bohaté manželství na děti bylo náhle přetřeno nešťastnou rodinnou událostí, o které v Knize zemřelých místní farář P. Jan Navrátil v kolonce příčina úmrtí lakonicky zaznamenal:

„Zadušena ve sklepe kyselinou uhličitou“.

Určitě nešlo o kyselinu, ale o nedychatelný plyn a to kyslík uhlíčitý (CO₂), neboť se to událo dne 27.9.1904 v době vinobraní. 58 letá Kunhota šla bez doprovodu do jejich vinného sklepa, který se nacházel v Chalupkách, mezi historickým sklepem Otáhalů a bydlištěm Karla Jeřábka. S badatelským týmem jsme se shodli, že nešťastná Kunhota nešla určitě do sklepa pro mrkev nebo petržel, což jistě měla k dispozici na č. 145 buď na zahrádce nebo ve sklepe při domu. S největší pravděpodobností šla do vinného sklepa na základě pokynu hospodáře zamíchat v kádi červené víno s matoliny, anebo si jen tak šla na burčák.

O jedenácti dětech příchozího Václava Veverky do Čejkovic, kdy první dítě Františka (1866) měl z prvního manželství, bychom mohli napsat román, vzhledem k omezené kapacitě Zpravodaje bude pojednáno jen o málokterých z nich.

Stručně jen k Cyrilovi (1880) tolik, že tento žil s manželkou Marií na č. 111, což byla dcera místního mlynáře Josefa Zemánka, se kterou měl 3 děti, a to Josefa (1908), Tomáše (1912) a Marii (1919), kdy jeho syn Tomáš se oženil do nedaleké Vrbice za Františku Kubínovou. Tomáš zde byl velice váženou osobou jako uznávaný písmák a buditel a výborný hospodář, bohužel zemřel zde jako bezdětný.

V našem příběhu je určitě nutno vzpomenout na smutný osud jednoho ze synů, a to Václava, narozeného 28.8.1876 v rodném domě č.p. 145. Tento, co by 27 letý domobranec, si našel svobodnou 28 letou nevěstu Marii, dceru malorolníka Františka Damborského z Nového Poddvorova z č.p. 39.

Svatba se konala 25.11.1903 v chrámu Páně

v Čejkovících a za svědka jim byl nám už dobře známý Isidor Konečný, čejkovický spolužák TGM, a druhý svědek byl Frant. Konečný z Nového Poddvorova, rodák ze Žižkova.

Tito manželé žili v Čejkovících a měli spolu 2 děti, a to Václava (1905) a Růženku (1907), ale jejich šťastný společný život zpřetrhala zákeřná nemoc jejich maminky Marie, která jim umírá na tehdy četnou chorobu TBC v roce 1909

Osamělý Václav zůstal s „poraněnými ptáčky“ sám, jeho syn Václav měl 5 roků a Růženka jen roky tři. Otci dětí nezbylo nic jiného než hledat svým dětem náhradní maminku. Osud jej přivedl znovu do Nového Poddvorova, kde mu byla od rodičů své první ženy „dohozena“ postarší 29-ti letá svobodná Anežka, sestra místního starosty Petra Těšiny z č.p. 6, kterou si Václav vzal za svou druhou ženu. Koupili si zde s finanční pomocí starosty Těšiny dům č.p. 16 od místní proletářské rodiny Tihlářkové, která pocházela z Velkých Bílovic.

Zde na domě č.p. 16 zplodil Václav s Anežkou

potomka, jehož narození se však nedočkal, neboť náhle umírá na rakovinu žaludku. Narozený pohrobek Václav (1910) zůstal na domě s matkou Anežkou sám, jelikož jeho nevlastní sourozenci Václav a Růženka od nich utekli k nedaleko bydlicím prarodičům Damborským, protože jejich nevlastní matka Anežka je nepřijala.

Rovněž osud pohrobka Antonína nebyl příliš šťastný, neboť jeho matka se záhy provdala za rodáka z Josefova Zálesáka, který si vyženěného syna naprosto neoblíbil a činil mu samá příkoří, naštěstí pro Antonína, jeho otčím brzy taky umírá.

Co se týká života dvou osiřelých sourozenců, Václava a Růženky u svých stařečků v Poddvorově, bylo to jistě vysvobození, ale pro staré prarodiče starost o 2 malé děti nebyla žádná selanka. Hospodářství nebylo velké a na domě jich s jejich příchozem žilo už 8 osob. Nicméně záhy byla Růženka osvojena bezdětnou dobře situovanou rodinou ze Žižkova, kde se jejímu dospívání dařilo na místní poměry velice dobře. Její bratr Václav žil nadále u svých stařečků Damborských, a jak dospěl věku, že mohl jít do služby k sedlákovi ke koním, které od dětství miloval, tak odešel sloužit do svých rodných Čejkovic ke Korábům naproti kostela. Přestože byl zde při poklizení koní vážně zraněn kopnutím koněm oběma zadními kopyty, tak se po delším léčení k chovu koní opět vrátil. Později se Václav oženil podobně jako jeho táta rovněž do Nového Poddvorova. kde si vzal Annu Zimolkovou a postavili si zde dům č. 59 na horním konci obce, vedle Vladimíra Kašika č. 68

Osud osvojené Růženky v Žižkově nebyl tak přímočarý, jak by si ona zaslouhovala, přestože byla velice pracovitá, milá a moc hezká dívka. Totiž, zalíbila se místnímu mládenci z velice bohaté selské rodiny, a to Františkovi Buzrlovi (1903) z č.p. 43.

Bohužel, rodiče jediného syna Františka této láске od samého začátku nepřáli, což vyvrcholilo jeho vyhoceným odjezdem do Ameriky. Když se po 2 letech v roce 1934 vrátil do Žižkova se dvěma zpátečními lodními lístky, uspořádal velkou svatbu, kde pozval všechny své přátele, poté s Růženou odjeli a už je nikdo ve vlasti nikdy neuvídel.

Jediný kontakt z Ameriky udržovala Růžena Buzrlová s rodinou svého bratra Václava v Novém Poddvorově formou psaní a posíláním balíčků hl. s textiliemi a modními doplňky, které zde po válce byly jako nedostatkové zboží velice žádané.

Posledním z četných sourozenců Veverkových, o kterém se zmíníme, byl Petr, nar. 30.6.1878, který udržel svůj dům č.145 díky svým potomkům do dnešních dnů. Byl to výborný a vážený

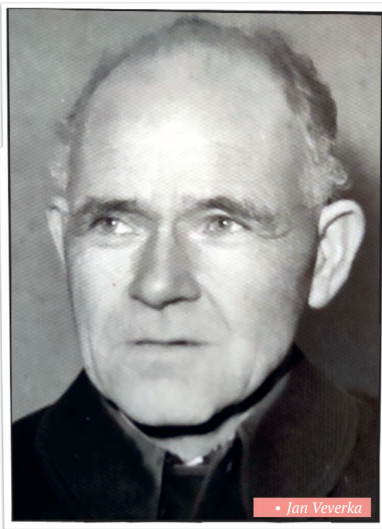
• Manželé Růžena a František Buzrlovi

hospodář, na jehož dobré jméno v Čejkovicích navázal jeho syn Jan, nar. 13.8.1904.

Jan Veverka měl 4 syny, a to Josefa, Jana, Evžena a Mirka, z nichž právě Mirek vynikl jako erudovaný, všemi uznávaný zootechnik a v současné době taky velice aktivní člen čejkovickeho badatelského týmu. Jeho velikou zásluhou byl spoluopčin k dovozu rekordních dojnic – černých strak (holštýnek) z Holandska. Díky tomu bylo tehdejší JZD Jiskra Čejkovicemi známo po celé naší zemi, že mělo po JZD Slušovice druhou nejvyšší dojvost svých dojnic v republice. Na závěr nutno dodat, že tento příchozí rod Veverků z Bílovic do Čejkovic se jak ve Velkých Bílovicích, Čejkovicích, Vrbici i v Novém Poddvorově vyznačoval velice rozváznou a klidnou povahou, poctivým přístupem k práci a příkladnou poctivostí.

Za pomoc při zpracování článku si zaslouží poděkování jak badatelskému týmu nejen v Čejkovicích, ale i Prušánkách a v Novém Poddvorově.

Autor: Ing. Vít Hříba

ZE ŠUPLÍKŮ A SKŘÍNÍ – ZARÁŽENÍ HORY 1991

Narození

Emma Pavková, Okružní 691

Úmrtí

Jarmila Pazderková, Templářská 302, 89 let

Jarmila Kolaříková, Újezd 664, 73 let

Sňatky

28.6.2025 Čejkovice

Ing. Pavel Hnidák a Bc. Martina Sasínková

26.7.2025 Čejkovice

Roman Stávek a Andrea Brablcová

6.9.2025 Čejkovice

MDDr. Milan Sýkora a MDDr. Anna Čechovská

Autor: Marie Gavendová, matrikářka

Časově omezená nabídka

V Obecní knihovně v Čejkovicích si můžete do konce letošního roku prohlédnout knihu „100 let života – Jindřiška Kmentová-Michnová 1924-2024“, jejíž autorkou je dcera oslavené paní Milena Dočkalová-Kmentová.

Nový web a online katalog knihovny

<https://cejkoviceknihovnacz.webk.cz/>

<https://hodonin.tritius.cz/library/cejkovice/>

SLOVA REDAKTORA NA ZÁVĚR

Vyorávání erteplí, které vidíme na titulní straně, je tak trochu loterie.

Člověk se naděje, potí, připadá si skoro jako při lekci potápění – nádech, ohnout se, popadnout dvě, maximálně tři erteple a rychle zpátky nahoru nadechnout. A výsledek? Místo krásných erteplí na hranolky často z hlíny vytáhnete bramborové „srdíčko“. Tedy – někdy je to spíš tvar, který připomíná... no, zadek. Jindy zas vykoukne bramborová kačenka, nebo dokonce malý sněhulák. (Ano, příroda má smysl pro humor.)

A ty největší kousky? Ty samozřejmě pluh rozřízne vejpu, protože Murphyho zákony platí i na poli. Takže skončí jako krmení pro prasata.

Pak přichází zenová fáze – třídění. Malé erteple jdou „na polívku“, velké „na pečení“ a ty nejpodivnější? Ty patří na Instagram.

Když to shrnu: pokud vás někdy nebaví galerie moderního umění, zkuste si nasadit erteple. Při vyorávání dostanete zdarma celou výstavu

bramborových soch a přírodního umění.

A na závěr trochu vážněji – přeji všem občanům Čejkovic krásný a klidný podzim. Jezte hodně vitamínů, posilujte imunitu, navštěvujte kulturní akce, smějte se a užívejte života. Věřím, že se vám toto číslo Zpravodaje líbilo. Na přání starší generace jsme tentokrát zvětšili písmo a zvolili čitelnější font – snad se tedy články čtou pohodlněji.

Těšim se na Vás u dalšího čísla Zpravodaje.

Autor: Tomáš Martinec

Ochotníci z Čejkovic Vás srdečně zvou
na komedii Ludwiga Holdberga

JEPPE Z VRŠKU

Zdravičko!
At' slouží, Vaše Milosti!

PREMIÉRA sobota 22.II.2025 v 18:00

REPRÍZA neděle 23.II.2025 v 17:00

sál Orlovný v Čejkovitech
Vstupné: 150,- Kč

Finanční příspěvek
na online realizaci tohoto periodika
včetně řešení pro jeho vydávání svépomocí
poskytuje funprint.eu

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze

www.funprint.eu

REKONSTRUKCE STŘECHY MATEŘSKÉ ŠKOLY

ŽEHNÁNÍ HASIČSKÉHO VOZU

Čejkovický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku vydává nákladem 900ks 4x ročně
Obec Čejkovice, Templářská č. 500, 696 15 Čejkovice, IČ 00284823, MK ČR E 22691.
Odpovědný redaktor Tomáš Martinec. Kontakt – kultura@cejkovice.cz, www.cejkovice.cz.
Výtisk zdarma. Titulní strana: Tomáš Martinec. Uzávěrka příštího čísla 21.11.2025.

Realizace: funprint.eu